

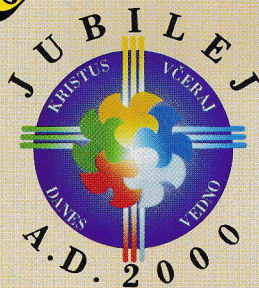
DVOMESEČNIK
LETNIK 73
ŠTEV. 1 (503)

GLASILO
ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO

JANUAR - FEBRUAR 2000

1

Vestnik Saleszijanski

J. E. VECCHI V SLOVENIJI

ZVONOVİ, ZVONITE ...

2

Kadarkoli slišim lepo pritrkavanje zvonov, se mi spomini odvežejo. Najprej pohitijo v rano otroštvo. Skozi cel teden je bilo toliko dela in garanja, potem pa nenadoma v sobotnem popoldnevu zaslišiš zvon, ki naznanja praznik ... dan s toliko posebnimi dogajanja. Neke sobote sem s posebnim užitkom prijel metlo v roke in začel ob pritrkavanju na veliko pometati celotno dvorišče.

Ali kako bi pozabil sorazmerno dolgo peš pot od rojstne hiše do župnijske cerkve na dan nove maše? Zvonovi so se oglasili na vseh podružnicah in prilivali ozračju duha vstajenja in vonjave večnosti.

Zdaj so se oglasili zvonovi velikega jubileja. Opevajo tisto novo blagoglasje, ki se je prebudilo v celotnem veseljstvu ob

učlovečenju Besede: nebesa in zemlja, Bog in človek, Stvarnik in stvari so vstopili v najgloblje sorodstveno razmerje. Vsaka stvar je začela po tem dogodku odmevati z drugačno melodijo.

Tudi na kraju, kjer se je rodil sv. Janez Bosko – prav tam stoji zdaj mogočna cerkev in oltar te cerkve na kraju, kjer je stekla zibelka – so za ta veliki jubilej zadoneli novi zvonovi. Posvečeni so bili prav za to priložnost. Od tukaj bo osmi don Boskov naslednik gospod Juan E. Vecchi ob prazniku našega očeta in učitelja mladine povabil salezijance, salezijansko družino in mladino, da bi se znova izročili Učlovečeni Besedi, da bi s sprejetjem Besede, tako kakor nekoč Marija, postali živa svetišča Božje bližine. Naš vrhovni predstojnik, ki nam je na prvo adventno

nedeljo v rakovniškem svetišču prižgal mogočno svečo kot obljubo in obvezo, nas bo tedaj povabil, da bi postali »znamenja in nosilci Božje ljubezni« današnji mladini.

Če smo torej ob božiču z vso vesoljno Cerkvijo vstopili v veliki jubilej in tako »prestopili prag upanja«, potem se hočemo ob don Boskovem prazniku upodobiti po tem misijonarju mladih in tudi obljubiti, »da bomo do zadnjega diha darovali vse svoje moči za življenje naše mladine«.

Mislím, da je to nekaj velikega. Mislím celo, da smejo tej odločitvi nazdravljati tudi zvonovi.

In še nekaj mislim: da je to tudi najlepša želja in voščilo, ki si ga podarjamo na začetku tega novega obdobja Božje milosti, na začetku jubilejnega leta 2000!

Iz srca Vas pozdravljam

Stanislav Hočevar, inšpektor

Pred 2000 leti se je Bog v Kristusu sklonil do zemlje, da bi človeku pokazal pot do neba. Zaupajmo njegovi ljubezni, oklenimo se ga in pojdimo z njim, da bomo nekoč deležni nebes. To vam ob božičnih praznikih in začetku jubilejnega leta 2000 voščimo vsi iz uredništva Salezijanskega vestnika

Janez Potočnik
urednik SV

Juan Edmundo Vecchi, vrhovni predstojnik salezijanske družbe in 8. don Boskov naslednik, na obisku v Sloveniji.

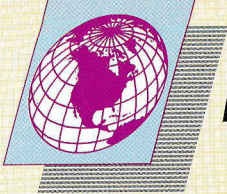
V tej številki:

Razni	VRHOVNI PREDSTOJNIK V SLOVENIJI	4
Razni	ŽELIM LJE - MAVRICA ZAVEZE	6
Ivan Türk	TUDI TI SI POKLICAN	10
Sv. Janez Bosko	O BOŽJI NAVZOČNOSTI	12
Reportaža	GLASBENA ŠOLANA RAKOVNIKU	14
Martin Liscic	MENJAVE ČASOV	18
Družina Okorn	NAPIŠI MIHCU, NAJ PRIDE DOL	20
Tone Lipar	POSEBNA IZJAVA ZA JAVNOST	23
Ernest Saksida	DOBER BOJ SEM IZBOJEVAL	24

Naslov: SALEZIJANSKI VESTNIK • RAKOVNIŠKA 6
• p.p.2404 • 1001 LJUBLJANA • telefon: 061/127 30 28

• dvomesečnik • 1/2000, letnik 73 (štev. 503) • Glasilo za salezijansko družino • Izdaja Salezijanski inšpektorat v Ljubljani • Ureja uredniški odbor • Glavni urednik: Janez Potočnik • Grafična priprava in založba: Založba Salve, Ljubljana • Lektorira: Stanislav Duh • Tisk: Tiskarna Ljubljana, d.o.o. • ISSN 0353-0477 • www.salve.si/vestnik

Na podlagi 25. člena Zakona o DDV se za tisk revij obračunava in plačuje DDV po stopnji 8%.

SREČANJE INŠPEKTORIALNIH SVETOV VZHODNE EVROPE

8. DON BOSKOV NASLEDNIK V SLOVENIJI

Konec novembra je bil za salezijansko družino na Slovenskem zaznamovan z obiskom vrhovnega predstojnika Juana Edmunda Vecchia. Temeljni razlog njegovega obiska je bilo srečanje vrhovnega sveta z inšpektorialnimi sveti petih inšpektorij, ki je bilo pri lazaristih v Celju. To študijsko srečanje pa je bilo obogateno z romanjem na Rakovnik, blagoslovitvijo ustanove v Želimljem, obiskom mesta Celje in teharskega grobišča, s srečanjem z različnimi vejami salezijanske družine ter z romarsko pobožnostjo zadnje nedelje v novembru na Rakovniku.

Od 21. do 27. novembra je bilo pri sv. Jožefu v Celju srečanje inšpektorjev in njihovih svetov iz Slovaške, Češke, Madžarske, Hrvaške in Slovenije. Srečanja so se udeležili tudi vrhovni predstojnik salezijanske družbe Juan Edmundo Vecchi, njegov svetovalec zasla. foromacijo Giuseppe Nicolussi, vrhovni ekonom Giovanni Mazzali in pokrajinski svetovalec Albert Van Hecke.

Namen srečanja je bil preveriti salezijansko delo in življenje v tem delu Evrope ter načrtovati za prihodnje šestletje.

Kljub temu da se mnogi sobratje nismo med seboj poznali, smo hitro spletili vezi salezijanskega družinskega duha in v prijetnem ozračju preverjali dokumente, ki so nam jih predstavili vrhovni predstojnik in njegovi svetovalci. V delu poskusnih, ki so jih vodili inšpektorji iz vseh teh držav, smo lahko spoznali različnost kultur, idej in navad, ki jih povezuje don Boskova karizma. Posebnost te karizme je vsem navzočim s preprostostjo, dostopnostjo in družabnostjo pričeval vrhovni predstojnik s svojimi svetovalci.

V teh dneh bivanja v Celju smo obiskali svetišče Marije Pomočnice na Rakovniku, kjer smo darovali sv. mašo, ter se udeležili blagoslova naše ustanove v Želimljem. Vrhovni predstojnik, njegovi svetovalci in še nekateri sobratje smo obiskali Teharje, kraj mučeništva desetih salezijancev. Spreprosto molitvijo in prižganimi svečkami smo se jim zahvalili za njihovo trpljenje in smrt ter se jim priporočili za nove duhovne poklice. Bili smo deležni tudi gostoljubnosti celjskega opata, ki nam je z dobro kapljico, skatero je maševal papež septembra na Betnavi, izkazal posebno čast. Častiljivost celjske opatijske cerkve je vse nagovorila o pomembnosti mesta Celje in krajevne Cerkve za zgodovino Slovencev. Čeprav so leta 1945 komunistične oblasti hotele: "Danes salezijanci v mestu Celje in nikdar več," se 1. januarja leta 2000 salezijanci ponovno vračamo v Celje. V nekdanjem zavodu, ki so nam ga sedaj vrnil, skupina Skala pripravlja "Projektno učenje za mlade" kot pomoč mladim, ki niso uspeli končati šolanja. Še posebno navdušen nad tem projektom je bil vrhovni predstojnik, ki si je ogledal prostore zavoda.

Ob koncu enotedenskega srečanja so bili vsi udeleženci mnenja, da so inšpektor mag. Stanislav Hočevar in njegovi sodelavci pripravili ob pomoči in gostoljubnosti celjskih lazaristov in dveh slovenskih družin (družina Rezar, Teharje, z osmimi otroki), pristno slovensko srečanje, ki je "delo in molitev" oplenitilo z družabnostjo in veseljem. P.Š.

OČETOV NAGOVOR

Iz nagovorov vrhovnega predstojnika Juana E. Vecchia skupinam salezijanske družine in mladim.

● Marija je Brezmadežna in Pomočnica

Vsako jutro salezijanci in sestre hčere Marije Pomočnice molimo molitev k Mariji z dvema pomenljivima besedama: Brezmadežna – Pomočnica. V teh dveh besedah je povzeta vsa sa-

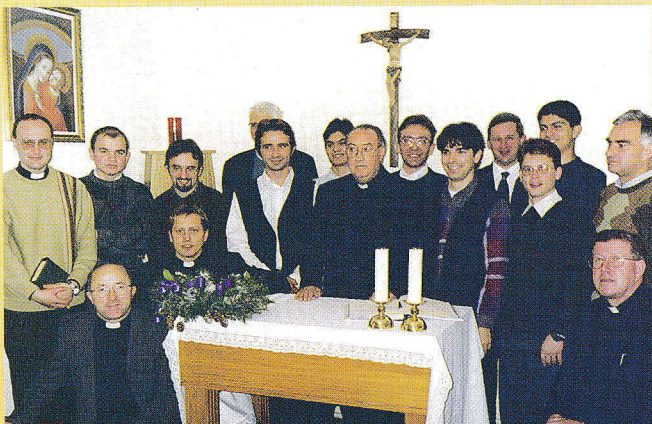
lezijanska zgodovina in duhovnost. Ta dva naziva označujeta vso našo marijansko pobožnost.

Brezmadežna. Z njo se začinja vsa oratorijanska dejavnost. Ona navdihuje preventivni vzgojni sistem. Navdihuje celotno ponudbo mladinske svetosti. Navdihoval je prvo skupino fantov, ki so se zbirali v družbo Brezmadežne, iz katere je izšla tudi prva skupina salezijancev.

Pomočnica. Ponazarja don Boskovo apostolsko delovanje, ki je značilno za njegovo drugo obdobje. V tem času postane don Bosko apostol sveta, ustanovljena je salezijanska družba, prav tako družba HMP in združenje don Boskovih sotrudnikov, don Boskovo delo se razširi na ustanove zunaj Tourina. Vrhunec tega obdobja je odhod prve misijonske odprave leta 1875 v Južno Ameriko. Pomočnica nas uči čuta za Cerkev, apostolskega poguma in odprtosti za razsežnost svetovnega poslanstva.

V naših pravilih beremo: »Marija Brezmadežna in Pomočnica nas vzgaja za popolno darovanje Bogu in nam vliva pogum v služenju bratom« (K 92). Tudi iz tega svetišča je Marija vodila salezijansko delo prav na teh dveh področjih: izprosila nam je milost zvestobe in navdihovala vedno nove načrte. Tudi v prihodnje zaupajmo njeni materinski priprošnji in razpoložimo se, da bomo tudi v prihodnje njeni učenci, učenci Brezmadežne in Pomočnice.

Salezijancem na Rakovniku 24. 11

● Don Bosko nam ima v 3. tisočletju še veliko povedati

Salezijanci želimo na začetku 3. tisočletja z večjo zagnanostjo zaživeti našo originalnost, našo svetost, z don Boskovo zagnanostjo se želimo približati mladim. Don Bosko nam ima v 3. tisočletju še veliko povedati: nismo še izčrpali njegovega bogastva. V preventivnem sistemu odkrivamo nove poudarke, naše poslanstvo se uresničuje v novih razsežnostih. V 3. tisočletju želimo s prenovljeno salezijansko pristnostjo. V don Bosku in njegovi karizmi ... imamo velik zaklad svetosti, vzgoje in cerkvenostnega življenja.

Novincem in mladim sobratom v Rudniku 28. 11.

● Služite v veselju

Še naprej ministrirajte s takim navdušenjem. Biti ministrant pomeni biti bliže Jezusu, zato ste res lahko veseli. Dajte se voditi duhovniku, kakor se je Dominik Savio dal voditi don Bosku ... Hvala vam za vaše zelo izvirno darilo - karikaturu z vašimi podpisi (op. ur. karikatura predstavlja vrhovnega predstojnika kot nogometaša, po rodu je namreč Argentinec, za njim pateče gruča razposajenih ministrantov).

Ministrantom na Rakovniku, 28. 11

● Da bi se v vas razcveteli darovi, ki vam jih je dal Gospod

Vsak izmed nas je od Gospoda prejel darove: prvi tak dar je dar življenja ... drugi tak dar je dar vere ... vsi člani salezijanske družine pa smo prejeli tretji dar: v svojem življenju smo srečali don Boska in radi bi živeli po njegovem duhu. To so darovi, ki jih moramo razvijati za nas same in za družbo. Bog od nas pričakuje delavnosti in zavzetosti, da bi razvijali darove, ki jih imamo. Tudi vsa salezijanska družina je objavljena, da bi bila rodovitna v svojem poslanstvu, in sicer v treh stopnjah: da bi imeli »posluh« za delo z mladimi; da bi živeli in delovali v duhu preventivnega sistema in da bi se navzeli duha sv. Janeza Boska ... Mlade pa spodbujam, naj storijo vse, da se bodo v njih razcveteli darovi, ki jim jih je dal Gospod, in da bi jih darovali drugim – vse člane salezijanske družine pa vabim, naj mladim pri tem pomagajo.

Vernikom na romarskem shodu na Rakovniku 28. 11.

ŽELIMLJE - MAVRICA ZAVEZE

6

Vrhovni predstojnik v zavodu sv. Frančiška Saleškega v Želimljem

»Dragi mladi prijatelji, spoštovani gostje, prisrčno pozdravljeni ob tem velikem trenutku za našo ustanovo. Danes bomo slovesno odprli in blagoslovili to prenovljeno in povečano vzgojno-izobraževalno središče in s tem simbolično zaključili večletna gradbena dela!« Tako so mladi pozdravili številne goste v sredo 24. novembra v želimeljski športni dvorani. Med njimi je bil tudi sam vrhovni predstojnik salezijanske družbe v Sloveniji gospod Juan E. Vecchi, 8. don Boskov naslednik. Na slavnostni akademiji so spregovorili predstavniki Salezijanske družbe, Cerkve, države in staršev; ob njenem sklepu pa je bila želimeljska ustanova slovesno blagoslovljena.

VSEM V VESELJE

Odlomki iz pozdravnih nagovorov

Dejstvo, da si je zasebna ustanova zamislila in uresničila to vzgojno ustanovo – to ni majhnega pomena. In tudi to, da jo je država priznala in jo podpira.

Danes šolo ocenjujejo, da je usmerjena predvsem v izobraževanje in da zanemarija odnose, srce, vzgojo. Salezijanci bi hoteli človeka razumeti v njegovi celovitosti, predvsem pa bi radi osebno spremljali vsakega od mladih. Salezijanci tej ključni besedi v odnosu do mladih rečemo: *asistenca*, biti z, biti navzoč, biti sogovornik kot odrasel človek, ki vedno daje razumno ponudbo in ki z mladimi deli vse, kar jim pomaga k celoviti rasti, tudi trenutke razvedrila.

Juan E. Vecchi, vrhovni predstojnik

V središče moramo postaviti svet mladih. Problemi mladih so vse bolj zapleteni, družina vse bolj krhka, v družbi manjka pravih človeških in duhovnih vrednot. Integralna šola – to je pravi odgovor časa in Cerkve. Naj bo don Boskova skrb za mlade vir trajnega navdiha za nas ... Želim, da bi država pokazala več razumevanja pri urejanju pravnih in finančnih problemov, s katerimi se srečuje zasebno šolstvo.

Franc Rode, ljubljanski nadškof in metropolit

Na povelje vesti smo se odpravili na pot. Na pot smo šli brez sredstev, a z neizmernim zaupanjem. Bog pa nam je naklonil mavrico svoje zaveze! ... Ko so politiki časa videli don Boskovo delo, so ga prosili: »Don Bosko, storite, da se bo delo v prid mladih nadaljevalo, mi vas bomo podpirali!«

Stanislav Hočevar, predstojnik slovenskih salezijancev

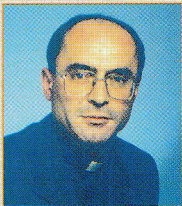
Želimlje, okolje, ki je tako drugačno. Silno lepo je v dolini Finžgarjevih junakov, ker je to prijeten dom mladih src, ker je to simbol novih časov, ker je to duhovni spomenik, ko smo si Slovenci ustvarili samostojno prihodnost. Hvala vam, salezijanci, ker vzgajate mlade, ki bodo ob začetku 3. tisočletja sol in kvas slovenskega naroda.

Marjan Podobnik, podpredsednik slovenske vlade

Zasebno šolstvo sicer nima dolgih korenin, a je že povsem normalen sestavni del na srednješolski ravni ... Posebni vzgojni pristopi prispevajo k bogatitvi ponudbe. Vesel sem vsake pridobitve, tako zasebne kot javne, ki je namenjena za vzgojo in izobraževanje mladih. Vsak, ki vlaga v šolske objekte, vlaga v prihodnost družbe!

Alojz Pluško, državni sekretar za srednje šolstvo v Ministrstvu za šolstvo in šport

»In zrasla so nebesa pod Triglavom« ... drobec teh nebes želi biti in upam, da tudi je, zavod sv. Frančiška Saleškega v Želimljem. Dolga in naporna je bila pot teh zadnjih let. A mnogi ste se nam pridružili. Velika reka se steka iz mnogih studecev. Ta ustanova je živ spomenik dobrote in darežljivosti tistih slovenski ljudi, ki se zavedajo pomembnosti vzgoje mladih.

Lojze Dobravec, ravnatelj želimeljske ustanove

Z ustanovo v Želimljem smo salezijanci naredili obljubo ljubezni do mladih. Ob vhodu v ustanovo plapolajo tri zastave: slovenska, ki nas s Cankarjem opozarja na tri vrednote: mati, domovina Bog. Salezijanska – z don Boskom tudi mi ponavljamo: »Mladi, za vas živimo!« In tretja je zastava želimeljske ustanove – ki s svojim simbolom govori: z mladimi gremo svobodnemu življenju naproti.

Tone Ciglar, ravnatelj Gimnazije Želimlje

Zapleten je ta sodobni svet. Sredi njega stoji na začetku poti k samostojnosti moj, vaš, naš mladostnik. Medtem ko se pedagogi in politiki prerekajo o šolskih reformah in pravicah do pluralnosti, ko znanstveniki raziskujejo in odkrivajo najučinkovitejše učne metode, pa naši otroci dozorevajo. Kdo jih pripravlja na življenje, kje iščejo odgovore na vprašanja o smislu svojega bivanja? Nas starše skrbi prihodnost

otrok. To so vendar naši otroci. Vzgojne težave naraščajo, mi pa si želimo, da bi jih dobro pripravili na življenje. Prenovljeni so učni programi in nekaterim se zdi, da je glavno delo že narejeno. Toda vemo, da papir prenese marsikaj. Prenoviti je potrebno predvsem človeka, da bo z veseljem in rad to, kar je; da bo trden in pokončen tudi takrat, ko je težko. Kaj pomaga napisana pravica, če ni mreže ustanov, kot je ta v Želimljem, ki bi si resnično prizadevale in delovale v prid poštenega in pokončnega državljana.

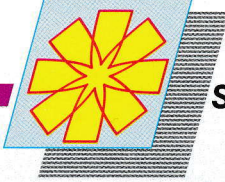
Gospa Martina Kastelic

● **ŽELIMLJE:** Zavod sv. Frančiška Saleškega se s svojo dejavnostjo in s pestrimi ponudbami vedno bolj vključuje v življenje kraja in okolice. To dokazuje tudi **priznanje** za izjemne strokovne dosežke pri bogatitvi znanja drugih, ki mu ga je v letošnjem Tednu vseživljenjskega učenja podelil Andragoški center Republike Slovenije.

● **MÜNCHEN:** V začetku novembra je bilo v tem mestu na Bavarskem srečanje predstavnikov salezijanskih založb iz severne in vzhodne Evrope. Našo založbo Salve je predstavljal mag. Branko Balazic. Govorili so o pomenu sredstev družbenega obveščanja v salezijanskem vzgojno-pastoralnem delovanju.

● **MOSKVA:** 12. decembra je sredi Moskve kardinal Sodano posvetil obnovljeno cerkev (katedralo) Marijinega brezmadežnega spočetja. Komunistične oblasti so jo pred desetletji povsem uničile, iz nje naredile večnadstropno poslopje. Ob padcu komunističnega režima pa vse do posvetitve so morali vložiti nešteto navora (vse do lani je imel to skrb salezijanski duhovnik), da so to veličastno katedralo izpraznili in obnovili. Na področju bivše Sovjetske zveze je danes okoli 150 salezijancev, od tega približno polovica mladih, ki se še pripravljajo na duhovniški poklic oz. večne zaobljube.

● **ŽEPČA – BOSNA IN HERCEGOVINA:** Ko je vrhovni predstojnik J. E. Vecchi zapustil Slovenijo, je šel naravnost v Žepče v BiH, kjer je 29. novembra blagoslovil prvi del nove salezijanske ustanove – šolo, ki bo ob dograditvi sprejela blizu tisoč fantov in deklet v gimnazijo in razne poklicne šole. To je hkrati prva salezijanska ustanova na področju Bosne in Hercegovine.

PRIPOVEDUJ SVOJO SREČO

BOGATA JESEN ZA DON BOSKOVE SOTRUDNIKE NA SLOVENSKEM

DUHOVNE VAJE IN IZPOVED OBLJUB

Don Boskovi sodrukniki so imeli od 8. do 10. novembra v Želimljem duhovno obnovo in pripravo na izrekanje obljube. Konference in razmišljanja je z veliko jasnostjo, odločnostjo, intelektualno širino, prijaznostjo in ljubečnostjo vodil in usmerjal salezijanski inšpektor, gospod Stanislav Hočevar.

Starozavezni odlomek o stvarjenju (1 Mz 1-2) je odprl štiri glavne razsežnosti sodrudnikovega delovanja:

- iskanje obličja Boga, ki nas je poklical v življenje in zaupanje, da Stvarnik želi gojiti z nami dialoški, partnerski odnos, omogoča sodrudniku, da deluje **samostojno** in hkrati v **povezanosti** z drugimi;
- **organiziranost** pomeni sodelovanje in povezovanje; vse delovanje, ki je skrbno organizirano, ima os, okoli katere se vrtili, in le tako lahko služi bližnjemu;
- načrtovanje je odločitev za **poslanstvo**; jasne vloge zagotavljajo hojo po poti napredka in rasti; Bog človeku v ljubezni zaupa poslanstvo in pričakuje, da bo ta darove skrbno in dosledno razvijal;
- Bog daje človeku **ustvarjalnost**, zato mora sodrudnik razmišljati, kako s svo-

jimi darovi sodeluje z Božjim načrtom, kako povezuje ustvarjalne moči v celoto in kako iz različnosti gradi edinost.

Nedelja, 17. oktober, je bila praznik Gospodove milosti. Mnogi so v moči Svetega Duha v sodrudništvu prepoznali pot, na kateri bodo vedno bolj ljubili in bodo vedno bližje ljudem in Gospodu. Globoka hvaležnost preveva srca vernikov ob tako živih in jasnih znamenjih Božje navzočnosti v teh trenutkih našega življenja.

- V središču te duhovnosti je **ljubezen**. Ljubiti pomeni imeti rad tiste, ki jih je Bog postavil na našo življenjsko pot. Da bi zmogli nenehno iskati duhovno dobro teh oseb, in sicer s tem, da se zanje popolnoma darujemo, imamo zgled Jezusa, dobrega pastirja, ki sočustvuje z vsemi težavami in bolečinami.
- Usmerjena je v **svet mladih**. Salezijanska družina želi zagotoviti mladini zdravo okolje, v katerem se bo lahko celostno raz-

SREČANJE Z DON BOSKOVIM NASLEDNIKOM

Salezijanski vrhovni predstojnik J. E. Vecchi se je na svojem pastoralnem obisku v Sloveniji srečal tudi s sodrudniki in jih spodbudil, naj ponosno in pogumno živijo duhovnost vzgoje v različnih stanovih. Kako lahko opišemo duhovnost vzgoje?

živjela in napredovala, zato mora vsak sodrudnik narediti vse, kar zmore in lahko naredi. Kdor ne more storiti nič konkretnega, lahko z molitvijo podpira rast mladih.

Iz značilne salezijanske ljubezni prihaja **preventivni sistem**. Njegove značilnosti so:

- preventivni sistem je **strast** za mlade, je močno **čustveno razpoloženje** in **sposobnost za delo**;
- preventivni sistem pomeni **biti ob**;
- preventivni sistem pomeni **razumeti**;
- preventivni sistem pomeni **spremljati mlade**;
- preventivni sistem pomeni **ceniti in spoštovati mladostno izražanje** in **odkriti** to, kar je **pomembno in dobro**;
- preventivni sistem pomeni **predajati dar vere**, ki smo ga prejeli;
- preventivni sistem je **jedro** značilne **duhovnosti vzgoje**.

Kakšne naloge naj bi sodrudniki imeli v prihodnje? Vrhovni predstojnik predlaga naslednje:

1. znati se dati duhovno okužiti in duhovno okužiti druge na salezijanski način, znati pripovedovati srečo, da smo na tej poti, in to deliti tudi z drugimi; temeljno vodilo je, naj vsakdo s seboj pripelje vsaj še enega prijatelja;
2. poglobiti duhovnost; spoznati značilnosti naše duhovnosti, jo poglobiti in jo živeti v svetu; povabljeni smo k poglobitvi osebnih vere, da bi bili močni;
3. občestvo in povezanost v krščanskem življenju in v temelju krščanske kulture; naj postajata notranji drži za prihodnost;
4. sodelovati; le edinost daje moč; čeprav smo razkropljeni po vsem svetu, imamo skupne cilje, skupne temeljne življenjske izbire in odločitve ter isti slog.

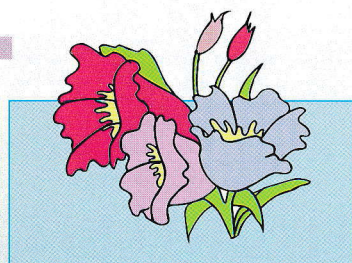
V teh dneh vstopamo v novo stoletje, v novo tisočletje. To so zares milostni trenutki! Želim vam, da bi tudi v prihodnje živeli preprosto življenje v salezijanskem duhu. Da se ne bi bali življenja niti takrat, ko bo od vas zahtevalo veliko, ter da bi ostali pogumni in polni zaupanja tudi v času preizkušenj.

Barbara Baloh

BLED - RAKOVNIK

Z MARIJO ROMAMO K OČETU

To je bilo geslo zahvalnega dne, ki smo ga 24. oktobra 99 obhajale sestre hčere Marije Pomočnice skupaj z mladimi, otroki, starši in duhovniki, ki so se nam pridružili. Dobili smo se v osnovni šoli na Bledu, kjer smo v igrici spoznali, kako je Tonček iz Sloma šel prvič na romanje. Blejska vzgojna skupnost se je odrezala prek pričakovanja, še s kremnimi rezinami so nas pogostili. Dež nam nato ni preprečil romanja k Mariji Pomagaj, mnogi so del poti prehodili peš, pod dežniki, z molitvijo in pesmijo na ustih. Pri sv. maši smo si izmenjali rožne venčke, se zahvalili inšpektorici s. Miri in drug drugemu. Za

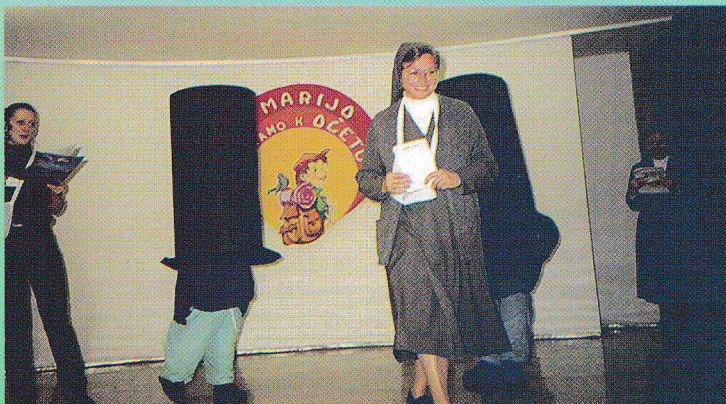
spomin smo si odnesli domov veliko lepih prizorov tega dne, pa tudi romarsko torbo, ki nas bo spominjala, da vse življenje skupaj z Marijo romamo k Očetu.

mš

OBISK VRHOVNEGA PREDSTOJNIKA

Njegovega obiska smo bile deležne tudi sestre HMP. Med nami je bil v nedeljo 28. novembra dopoldne. Vladovalo je družinsko ozračje, v katerem smo si podelili novice iz našega življenja. Vrhovnega predstojnika je zanimalo življenje in delovanje sester hčera Marije Pomočnice v Sloveniji. Bistveno, kar nam je priporočal, lahko strnemo v eno besedo, ki je: sodelovanje v salezijanski družini, posebej z brati salezijanci; skupno načrtovanje apostolskega dela za mlade, da bi bilo potem delo na posameznih področjih bolj usklajeno in učinkovito.

s. Lucija

TUDI TI SI ODGOVOREN

V mesecu novembru (24. 11. 99) je bilo v prostorih ljubljanskega bogoslovnega semenišča srečanje duhovnikov, redovnikov in redovnic, ki so še na poseben način povabljeni, da bi pospeševali delo za duhovniške in redovniške poklice. Med navzočimi je bil tudi nadškof dr. Franc Rode.

10

KOKLJA IN PIŠČANEC

Nadškof Rode je podal svojo vizijo dela za duhovne poklice v slovenskem prostoru. Opozoril je, da se je treba varovati pesimizma, ki hromi duhovno življenje, in izrazil svoj optimizem ob dejstvu, da je v slovenski Cerkvi še vedno veliko žive in močne vere, ki je temelj duhovnih poklicev. Razširiti pa je treba tudi zavest, da je vsak kristjan soodgovoren za duhovne poklice, ne le peščica posebej odgovornih. Navzoče je spomnil tudi na resnico, da je duhovni poklic najprej Božji dar, ta dar pa je velikokrat zaupan našim človeškim rokam. Naša naloga je ustvarjati razmere, da se duhovni poklic lahko spočne, rodi, raste in dozori. Ta vidik človeškega sodelovanja je nadškof ponazoril v simbolni obliki s primero iz vsakdanjega življenja.

Če hočemo, da se iz jajčka zvali piščanec, moramo jajček položiti pod kokljo ali ga izpostaviti primerni temperaturi v umetni valilnici za določen čas. Če koklja za dalj časa zapusti gnezdo, da se jajček ohladi, ali če pride za dalj

časa do izpada elektrike v umetni valilnici, od piščanca ne bo nič. Za valjenje piščancev je torej potrebna primerena temperatura.

PRIMERNA "TEMPERATURA"

Nekaj podobnega se dogaja z duhovnimi poklici. Bog kliče mnoge fante in dekleta v duhovni poklic. Večkrat se zgodi, da kdo navdušeno začne, pa omaga. Navadno je vzrok v tem, da je padla duhovna temperatura vere, upanja in ljubezni do Boga in do bližnjega. Zato je potrebno dvigniti duhovno temperaturo v naših družinah, župnijah, semeniščih, redovnih skupnostih, ministrantskih, mladinskih, veroučnih in drugih skupinah ...

Za dvig duhovne temperature je potrebna močna vera in molitev vernega občestva. Zato so potrebne in koristne molitvene skupine, še posebej molitvene skupine, ki molijo za družine, mladino in za duhovne poklice. Takih skupin je v Sloveniji že veliko, vendar še premalo. Tukaj ste nagovorjeni in povabljeni še prav po-

sebej vi, dragi molivci za duhovne poklice, da vztrajate pri svojem plemenitem molitvenem poslanstvu in da v molitveno občestvo povabite še druge. Zelo prav bi bilo, da vsak molivec/ka v svetem letu 2000 pridobi vsaj po enega novega molivca/ko. Naj se torej dvigne molitvena temperatura in to bo naše lepo darilo Jezusu za njegov 2000. rojstni dan. Za dvig duhovne temperature so zelo priporočljive tudi duhovne vaje tako za mlade, ki jih Bog kliče, kakor tudi za tiste, ki z molitvijo spremljajo poklicane. Datumi duhovnih vaj bodo objavljeni v drugi številki SV.

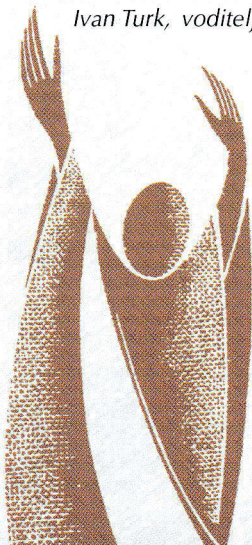
V molitveni družini, ki jo vodimo salezijanci, smo se odločili za dnevno molitev Angel Gospodov, posebej na pobudo papeža Janeza Pavla II. in prejšnjega vrhovnega predstojnika salezijancev Egidija Viganaja. Prijavite se lahko na naslov: SMŽ, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Na začetku tretjega tisočletja se prav iskreno zahvaljujem vsem dosedanjim molivcem, živim in pokojnim, za vašo molitev, vašo velikodušnost pri podpiranju duhovnih poklicev. Tukaj izrekam še prav posebej iskreno zahvalo vse salezijanske družine.

Naj Vas bogato doživetje

božične skrivnosti in blagoslov Novorojenega spremljata v svetem letu 2000.

Ivan Turk, voditelj molivcev

MOLITVENI NAMENI

◆ JANUAR - 2000

Oče, utrdi nam vero v skrivnost SVETE TROJICE!

Molimo, da bo veliki jubilej 2000 - jubilej sprave med narodi.

◆ FEBRUAR - 2000

Bog, oče vseh ljudi, tebi nihče ni tujec in vsakemu rad pomagaš.

Prosimo te, usmili se beguncev in izseljencev in jih pripelji nazaj domov.

◆ MAREC - 2000

O Bog, oče vseh narodov, po tvoji volji živimo Slovenci v raju pod Triglavom.

Prosimo te za našo domovino, da bi veliki jubilej bil tudi jubilej sprave med vsemi Slovenci.

*Neizmerno ljubeznivi Oče,
V mladi Lavri Vicuñi si čudovito združil
Srčnost duha in žar nedolžnosti.
Na njeno priprošnjo nam daj poguma,
Da bomo zmagovali v življenjskih preizkušnjah
in izpričevali svetu blagor čistih v srcu.*

Misal salezijanske družine, iz glavne prošnje

BL. LAVRA VICUÑA

Rodila se je leta 1891 v Santiagu (Čile). Po nenadni očetovi smrti se je mati z dvema hčerkama zatekla v Argentino. V letu 1900 so Lavro sprejele v svoj zavod sestre hčere Marije Pomočnice. Naslednje leto je prejela prvo obhajilo. Kakor sv. Dominik Savio je sklenila, da bo Boga ljubila bolj kot vse drugo, se premagovala in da bo pripravljena rajši umreti kakor grešiti; da bo pomagala tudi drugim spoznavati Jezusa in zadoščevati za žalitve.

Ko je spoznala, da njena mati živi v grehu, se je darovala Gospodu za njeno spreobrnitev. Poostrila je askezo in s spovednikovim dovoljenjem napravila zaobljube evangeljskih svetov. Izčrpana od bolezni in žrtve je izpovedala v zadnji noči: »Mama, umiram! Že pred časom sem prosila Jezusa in mu podarila svoje življenje, da bi dosegla tvojo vrnitev k Bogu ... Mama, ali bom pred smrtjo doživela veselje, da se boš skesala?« S to radostjo v srcu je umrla na večer 22. januarja 1904 (stara manj kot 13 let).

Njeno truplo počiva v kapeli zavoda hčera Marije Pomočnice v Bahia Blanca (Argentina). Lavro, pesem nedolžnosti, otroške ljubezni in žrtvovanja, je papež Janez Pavel II. razglasil za blaženo 3. septembra 1988 na Griču mladinskih blagrov pri Castelnovo Don Bosco blizu Astija v Italiji (v don Boskovem rojstnem kraju).

Njen god obhajamo 22. januarja, na dan njene smrti.

SV. JANEZ BOSKO O BOŽJI NAVZOČNOSTI

V jubilejnem letu odrešenja in v letu priprave na stoto obletnico prihoda salezijancev v Slovenijo naj nam kot katehet spregovori sam sv. Janez Bosko - tako, kot je govoril svojim fantom v raznih nagovorih, šmarnicah, pridigah ipd.

12

"MOJ ZARODEK SO VIDELE TVOJE OČI"

Na tvoji desni je Bog. Na tvoji levi je Bog. Nad tabo je Bog. V tebi je Bog. On je na nebu, na zemlji, na vsakem kraju.

Apostol Pavel je v nagovoru prebivalcem Aten dejal: *Da*

bi Boga iskali in se morda do njega dotipali in ga našli, saj ni daleč od nikogar izmed nas. Zakaj v njem živimo, se gibljemo in smo (Apd 17,27-28).

Lahko gremo kamorkoli: povsod bo navzoč Bog. Psalmist v Svetem pismu na čudovit način opiše to resničnost:

*Gospod, zadaj in spredaj me obdajaš
in name polagaš svojo roko.
Kam naj grem pred tvojim duhom,
kam naj zbežim pred tvojim obličjem?
Če se povzpnem v nebesa, si tamkaj,
če si pripravim ležišče v podzemlju, si zraven.
Če bi dvignil peruti jutranje zarje,
če bi prebival na koncu morja:
tudi tam bi me vodila tvoja roka,
držala bi me tvoja desnica.
Če bi rekel: "Vsaj tema me bo zgrabila,
noč bo svetloba okrog mene,"
tudi tema ne bo pretemna zate,
noč bo svetila kakor dan,
kakor tema, tako svetloba.
Zares, ti si ustvaril moje ledvice,
me stkal v materinem telesu.
Moje kosti niso bile skrite pred tabo,
ko sem bil narejen na skrivnem,
stkan v globočinah zemlje.
Moj zarodek so videle tvoje oči.*

(Ps 139)

"IN TVOJ OČE, KI VIDI V SKRIVNO, TI BO POVRNIL"

Bog nas vidi. Videl je naša pretekla dejanja, štel je naše sklepe za boljše življenje, vidi vse dobro, ki ga delamo danes, vidi dejstva, besede, želje, misli.

To nas mora opogumljati k dobri delu. Čeprav nas nihče ne vidi in nagrajuje, šteje Bog vsako drobtinico dobrega, storjenega v našem življenju.

Jezus nas v evangeliju spodbuja s temi besedami:

Kadar pa ti moliš, pojdi v svojo sobo, zapri vrata in moli k svojemu Očetu, ki je na skrivnem. In tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil (Mt 6,5).

Kadar pa ti daješ miloščino, naj ne ve tvoja levica, kaj dela tvoja desnica. Tako bo tvoja miloščina na skrivnem, in tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil (Mt 6, 3-4).

Ljudje pogosto pozabljajo, kar storimo zanje. Tudi mi pozabljamo na dobro, ki smo ga storili. Bog pa, ki mu je vse znano, tega ne pozablja. Jezus nam zagotavlja: *Kdor da piti samo kozarec hladne vode enemu izmed teh malih, ker je ta imenovan učenec, resnično, povem vam, ne bo izgubil svojega plačila* (Mt 10,42).

In kdor sprejme enega takega otroka v mojem imenu, mene sprejme (Mt 18,5).

Ko pripoveduje o poslednji sodbi, ki bo prišla ob koncu časov, zatrjuje Jezus, da bo rekel pravičnim: *„Lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti ... Pravični bodo presenečeni obstali, ne bodo se spomnili niti svojih dobrih del in mu bodo rekli: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega ali žejnega in smo ti pomagali?« On pa bo odgovoril: »Resnično, povem vam: Kar ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili (Mt 25,35.40). Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! (Mt 25,34).*

Torej, pogum. Bog vidi vse dobro, ki ga delamo, in nam pripravlja veliko plačilo.

"KAKO NAJ STORIM TAKO VELIKO HUDOBIJO IN SE PREGREŠIM ZOPER BOGA?"

Če Bog vidi naša dobra dela, vidi tudi naša slaba in jih bo kaznoval. V pripovedi o poslednji sodbi v 25. poglavju Matejevega evangelija Jezus nadaljuje: *„Lačen sem bil in mi niste dali jesti, žejen sem bil in mi niste dali piti ... Resnično, povem vam: Količkor niste storili enemu od teh*

MOLITEV

*O, veliki Bog, ti si povsod.
Ti si moj Oče in s svojo dobroto si vedno ob meni
in mi pomagaš,
mi daješ moč v vsakodnevem boju zoper zlo.
Jaz pa, nepazljiv in nehvaležen,
sem pogosto živel dneve in dneve,
ne da bi pomislil, da si ti ob meni.
Pomagaj mi, da bom v dneh, ki bodo prišli, bolj mislil nate,
te ljubil, se trudil za dobro, tudi tisto najbolj skrito.
In tako mi boš nekega dne,
ti, ki vidiš tudi najbolj skrite stvari, poplačal za vse.*

najmanjših, tudi meni niste storili.« Ti pojdejo v večno kazen ... (Mt 25,41-46).

Ko grešimo, žalimo Boga, ki nas vidi, ki nam daje življenje. Ne ubogamo tistega Boga,

ki nam lahko v trenutku vzame to življenje. Ne ubogamo tistega Boga, ki nam bo sodil.

Vsakokrat, ko nas skušnjava nagovarja k nevednim dejanjem, h grdemu govorjenju, k pokvarjenim, hudobnim mislim in željam, takoj recimo z Jožefom, sinom očaka Jakoba: *Kako naj storim tako veliko hudobijo in se pregrešim zoper Boga? (1 Mz 39,9).*

NALOGA

**Pogosto si bom ponavljal:
"Bog me vidi."**

*Giovanni Bosco,
Il Mese di Maggio, str. 71-74*

UMETNOST
VSEH UMETNOSTI

svetove, povezuje in združuje, odpira srce in dušo za tihe navdihe duhovnosti. Cilj naše glasbene šole ni le to, da naučimo otroke raznih glasbenih veščin, ampak da jih hkrati vključimo v življenje in delo župnije, predvsem s sodelovanjem pri bogoslužju, slovesnostih in drugih dogodkih.

Današnja »kultura« skuša marsikatero od naštetih lastnosti zatreti in prikriti, jo predstaviti kot nepotrebno ali celo škodljivo. Iz človeka skuša narediti karikaturu.

Pa vendar – ali ne obstaja danes človek še vedno tak, kot je bil: čuteč, ranljiv, globoko v sebi išoč? To je dobro in zelo pomembno.

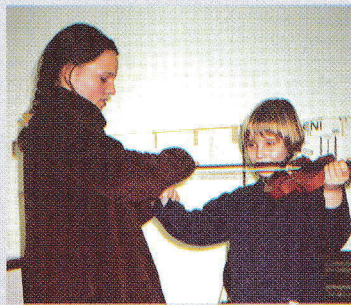
To je hkrati eden pomembnih ciljev glasbene vzgoje: otrokom želi odpreti oči, ušesa in srce za nevidni svet.

Vodja enote glasbene šole na Rakovniku Polona Stegu.

GLASBENA ŠOLA NA RAKOVNIKU

Salezijanske ustanove ni brez glasbe in petja. Dolgo časa se je sanjalo, da bi na glasbenem področju vendarle storili še več. In jeseni leta 1998 se je začelo. Na Rakovniku – v sklopu župnije in pod ustanovo v Želimljem. Prvo leto je bilo v glasbeno šolo sprejetih 53 učencev. Pouk so začeli 2. novembra 1998, junija so že imeli interne izpite, blizu 20 pa se jih je odločilo tudi za eksterni izpit, in sicer na glasbeni šoli v Sevnici, ki so ga res odlično opravili. Jeseni 1999 se je v glasbeno šolo vpisalo že nad 80 otrok, ki jih poučuje 13 profesorjev. Sicer skromne prostorske možnosti, pa vendar veliko dobre volje in veselja za otroke, starše in profesorje.

ODPRETI OTROKOM OČI, UŠESA IN SRCE ZA NEVIDNI SVET ...

Na kaj so se skrčili naši medčloveški odnosi? Vse prevečkrat zgolj na sporočanju informacij.

Tudi glasba, ta »umetnost vseh umetnosti«, ta najčistejša in najpronicljivejša muza, je v nevarnosti: da se je priučimo zgolj kot obrti, da jo podajamo kot skupek informacij ... A to lahko ubije njeno dušo.

Glasba lahko vzgaja, uči otroke discipline in vztrajnosti, spodbuja njihovo ustvarjalnost, odkriva še neodkrite

GLASBA POVEZUJE IN VZGAJA

Veliko napora je bilo vloženega v začetno snovanje in prve korake glasbene šole: iskanja, poskusov, pogovorov, prilagajanja okoliščinam, ustvarjanja ... Ob sklepu prvega leta vidimo rezultate, ki so dokaz, da naše delo rodi sadove. Čeprav je naša glasbena šola kot mlado drevo, ki ga je treba posebej negovati, zalivati, zaščititi, in bo šele čez nekaj let pokazala svoje prave sadove, smo lahko zadovoljni. Poudaril bi rad tri vidike, ki sem jih našel v Svetem pismu:

- **Glasba zbira ljudi**

Toda to zbiranje je treba urediti – vsak ima svoje mesto in svojo vlogo. Pomembni so

otroci. Profesorji jih učijo, da je za glasbo potrebna harmonija glasov, strun, instrumentov in predvsem harmonija src in čutenja. Prava glasba je torej v pravi skupnosti in v čutenju z njo. Pomembni so tudi starši. Oni so tisti podporni steber, brez katerega otroci obesijo na klin tudi dobre odločitve. Pomembna je tudi župnija, v kateri se glasbena šola dogaja. Mislim, da mora postati prav glasbena dejavnost, ki je sedaj institucionalno zasnovana, eden od povezovalnih členov župnije.

• **Glasba naj vzgaja**

Vse, tudi glasba naj »gradi«! Čeprav ima glasba veliko vlog med ljudmi (kot vedno v zgodovini), pa si moramo ven-

dar prizadevati, da bo vzgajala človeka. Danes sta še posebno močna komercialni in ekonomski vidik glasbe, zato stopata v ozadje njena vzgojna moč in rast duha. Tudi strogo profesionalni vidik vodi v odtujevanje, saj dela iz človeka glasbeno skrinjico-stroj. Zato moramo vse te težnje danes poznati in modro plavati med nevarnostmi. Otroke, s katerimi delamo, želimo vzgajati z glasbo in za glasbo. To pa pomeni odprtost za mnoge pozitivne vrednote, široko gledanje na svet in probleme v njem, predvsem pa ima glasba v sebi moč navdušenja in veselja (današnji človek tega pogreša).

• **Glasbena šola je vpeta v kraj**

Glasbena šola živi v naši župniji (Rakovnik), zato mora na tej »zemlji« pognati korenine. Predvsem bi želel, da se dejavnost glasbene šole živo vključuje v dogajanje v župniji. To je široko področje dela, od bogoslužja do praznovanj in vzgoje za pravo kulturo srca. Na tem področju računam na vašo ustvarjalnost in pričakujem vaših predlogov. Ljudje radi prihaja-

jajo k obredom, k maši, k srečanjem, če jih znamo presenetiti in navdušiti, in ti ljudje so tudi starši otrok, ki jih učite.

Metod Ogorevc, župnik

V DRUGO ŠOLSKO LETO

V mesecu novembru smo zaznamovali prvo obletnico delovanja in veseli smo, da se iz učilnic in dvorane slišijo tudi težje melodije ... 12. oktobra smo podelili spričevala za preteklo šolsko leto 1998/99, ob prazniku zavetnice glasbenikov, sv. Cecilije, smo sodelovali pri sveti maši, v dneh od 15. do 24. novembra so učitelji pripravili razredne nastope (namenjene predvsem staršem), violinistke in violinisti so 24. novembra sodelovali na slovesnosti ob odprtju in blagoslovitvi dograjenega in prenovljenega zavo-da v Želimpljem (pripravili so najkrajšo točko, a poželi najdaljši aplavz ...), 30. novembra smo pripravili interni nastop, 13. decembra pa imeli javni »božični« nastop.

Poleg običajnih programov pripravljamo tudi nekatere, ki niso strogo »šolske narave«: pričenjamo s poukom kitare za tiste, ki si želijo igrati v skupini in sodelovati pri nedeljskih bogoslužjih, nekateri pilijo vokalno tehniko zborovskega petja, drugi začnajo z igranjem na orgle ...

Če razmišljate, da bi vašega otroka vpisali v program glasbene šole na Rakovniku, vas že sedaj vabim, da se oglasite, da se pogovorimo in izmenjamo mnenja. Sprejemni izpiti za novo šolsko leto bodo že meseca maja.

Polona Stegu.

SALEZIJANSKA »VEROIZPOVED«

»Verujemo, da Bog ljubi mlade. Ta vera je na začetku našega poklica in motivira naše življenje in vse naše pastoralne dejavnosti. Verujemo, da Jezus želi deliti "svoje življenje" z mladimi: oni so upanje nove prihodnosti in nosijo v sebi, skrito v svojih pričakovanjih, seme Božjega kraljestva.

Verujemo, da je Sveti Duh navzoč v mladih in hoče z njimi zgraditi pristnejšo človeško in krščansko skupnost. On že deluje tako pri posameznikih kakor tudi pri skupinah. Zaupal jim je, da opravijo preroško nalogo v svetu, ki je hkrati svet nas vseh.

Verujemo, da nas Bog pričakuje v mladih, da bi nam dal milost srečanja z njim in da bi nas pripravil služiti mu v njih tako, da priznamo njihovo dostojanstvo in jih vzgajamo za polnost življenja.

Vzgojno delo tako postane za nas prednostno okolje našega srečanja z njim.

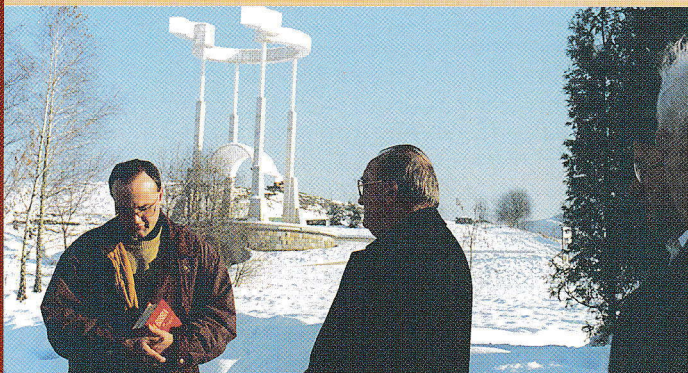
V moči te milosti ne more biti nobeden mlad človek izključen iz našega upanja in našega dela, predvsem, če trpi zaradi uboštva, poraza in greha. Prepričani smo, da je Bog v vsakega od njih posadil kal svojega »novega življenja«.

To nas spodbuja pomagati jim, da bi se zavedali tega daru, in se truditi z njimi, da bi razvili življenje v polnosti. Ko se zdi, da naša prizadevnost ni dosegla svojega namena, še naprej verujemo, da gre Bog pred našim trpljenjem kot Bog upanja in odrešenja.«

Dokument 23. vrhovnega zbora Salezijanske družbe, Rim 1989, t. 95;96

Srečanje salezijancev petih inšpektorij z vrh. svetom v Celju

Vrhovni predstojnik pred grobiščem Teharje

Vrhovni predstojnik na tiskovni konferenci v Želimljem

Slavnostna akademija v Želimljem ob sklepu del

S TABO, DON BOSKO

Vrhovni predstojnik med sotrudniki na Rakovniku

Vrhovni predstojnik med ministranti salezijanskih župnij

Salezijanci petih inšpektorij pred vhodom v želimeljsko ustanovo

Vrh. predstojnik, nadškof Gashi, inšp. Hočevar pri Smrekarjevih v Škocjanu

*S tabo, don Bosko, pojemo zdaj,
pesem veselja in pesem sanj;
mir in ljubezen vladata naj,
sreča naj sije kot tvoj smehljaj.*

1. Kot otrok se je rad igral,
zabaval je svoje prijatelje
in čakal na dan,
ko človek postal bo za druge.
Ko je imel komaj devet let,
v sanjah je videl,
da vzgajal bo mlade,
zato je garal,
in sanje so se izpolnile.

2. Si želel oditi je v šolo,
zato si je moral služiti denar,
da res bi nekoč postal
duhovnik za mlade.
Kot duhovnik srečal je fanta,
Jerneja, ki bil je ubog, zapuščen;
povabil ga je, naj z njim začne
novo življenje.

3. Jerneju sledili so drugi,
ubogi, mladi brez staršev, domov,
v don Bosku so našli
prijatelja in očeta.
Se igral je z njimi in delal;
Srečo delil jim iz bogastva srca;
ponavljal jim je:
do zadnjega diha sem z vami.

*Zvone Štrubelj SDB,
priredba za zbor: Ivan Florjanc SDB*

MLADI IN MENJAVE ČASOV

18

Millenium. Ta napis nas je v teh dneh ničkolikokrat in na ničkoliko mestih spomnil, da je vse minljivo. Toda problem ni v številkah, čeprav se nekateri samooklicani preroki ob tem prehodu bojijo prav teh; resničen problem je v našem razumevanju in doživljanju vsega, kar živimo.

Živimo v času hitrih menjav. Nekateri strokovnjaki, ki se ukvarjajo z razvojem, pravijo, da se danes v enem dnevu zgodi več novosti, kakor se jih je v starem veku skozi stoletja. Razvoj tehnike in informatike je prestavil v zadnjih tridesetih letih človeštvo v povsem nove okvirje časa in prostora. Ritem življenja neusmiljeno pridobiva hitrost. Pomislimo na bliskovit razmah mobilne telefonije - vsak če-

trti Slovenec naj bi ga že imel, po drugi podatkih pa naj bi bilo v Sloveniji prodanih že osemsto tisoč prenosnikov. Spomnimo se razvoja interneta in ustvarjanja virtualnih svetov, spomnimo se vseh mogočih in nemogočih digitalnih pripomočkov za reprodukcijo slike, zvoka in prostora, pomislimo na ...

Po drugi strani se spomnimo, da je pred nekaj dnevi, na sveti božični dan, papež odprl sveta vrata in naznanil sveto leto odrešenja. V luči menjav časa ne moremo prezreti gesla tega svetega leta: *Cristus heri, hodie, semper!* Jezus Kristus včeraj, danes, jutri - isti tudi na veke! Kristus je točka, ki ostaja trdna.

So torej stvari, ki se menjavajo, in so druge resničnosti, ki ostajajo večne. Kako ujeti os ravnotežja?

DEJSTVA

Hiter ritem življenja in bliskovito menjavanje okoliščin življenja mladih seveda ne pušča nedotaknjenih. Poleg številnih pozitivnih stvari, ki jih nosi v sebi napredek, ne moremo spregledati tistih, ki vzgojitelje nujno navdajo z razmišljanjem. Omenimo nekatere:

• **Občutek nemoči**
Mladi doživljajo, da so v mlino nenehnih menjav samo

droben košček, delček nekega sistema, ki ga sami še zdaleč ne morejo obvladovati. Še več, zdi se jim, da nimajo na celoto življenja nikakršnega vpliva. Od tod občutek usodnosti, določenosti. To, kar čutijo, doživljajo globoko v sebi, tega ne morejo izraziti v širši družbi: to pride lahko do izraza samo v manjših skupinah, klapah, naključnih srečanjih.

• **Nezmožnost zaznavanja resničnosti**

Pojavlja se velik problem, vprašanje, kaj je resnično. Virtualni, navidezni svetovi so danes namreč v nekem smislu ravno tako resnični kakor ta, ki ga živimo. Popolnoma drži, kar pravi propagandna akcija za digitalno telefonijo: svet ni eden, svetova sta dva! Tu nastaja seveda problem: kateri od obeh je resničen?

• **Občutek relativnosti**

Glede na to, da se vse tako hitro menjava, je težko zaznavati enkratnost življenja, lastno nenadomestljivost, pomembnost, lepoto. Kako priti do zadnjega temelja, kako prisegati na eno samo, dokončno resnico, če je vse podvrženo nenehnim spremembam? Tudi v enega Boga je težko verovati. Pluralizem mnenj pač dovoljuje, da si vsakdo prikoji Boga po svoji podobi, tako, kakor čuti, da

bi Bog moral biti. Načet je občutek za večnost, dokončnost.

• **Občutek krhkosti**

Ni težko ugotoviti, da so zaradi vsega tega, kar smo tu kratko omenili, in še zaradi številnih drugih vplivov mladi pogosto zelo krhki v svojih odločitvah, izbirah, usmeritvah.

VZGAJATI ZNOTRAJ MENJAV ČASA

V takšnem duhovnem in kulturnem okolju, v katerem danes živijo mladi, je vloga vzgoje nezamenljiva. Vzgoja je namreč proces, ki presega gola občutja trenutka in ki usmerja mlade v razmišljanje o celoti njihovega življenja. Vzgoja je prizadevanje, da bi mladim prinašali vrednote, ki niso vezane na to ali ono muho enodnevnic, ampak ki so zapisane globoko v človekovo srce in izražene v določeni kulturi ter nosijo v sebi vse tisto, kar lahko vodi posameznika in družbo k sožitju, bogastvu odnosov, odgovornosti in z darovi posameznika zaznamovani usvarjalnosti. Zato menim, da bo morala biti vzgoja v tisočletju, ki prihaja, pozorna v prvi vrsti na naslednje tri vidike:

• **Vzgoja za zvestobo**

Zvestoba pozna menjave časov, vendar jim ni podrejena! Ko si mož in žena pri oltarju obljubita zvestobo, vračunata vanjo vse "menjave časov", ki ju čakajo na skupni življenjski poti: "Obljubim, da ti bom zvest v sreči in nesreči, boleznih in zdravju, da te bom ljubil in spoštoval vse dni svojega

življenja ...". Gre za zvestobo sebi, zvestobo dani besedi, zvestobo vrednotam, ki so nam jih izročili rodovi pred nami, zvestobo Bogu, zvestobo človeku. Zvestoba zagotavlja, da ohranja človek notranjo identiteto, ki se navzven izraža v posameznikovem prepoznavanju v določenem družbenem, kulturnem in verskem kontekstu. Zvestoba torej zagotavlja procese kontinuitete na ravni osebne in skupnostne izkušnje. Kako vzgajati za zvestobo? Neprecenljiv je zgled odraslih, zlasti staršev. Neprecenljiva so prizadevanja, ki pomagajo priti mladim do resnične podobe o njih samih, ki jim pomagajo odkriti njihov jaz, njihovo izvornost. Znotraj številnih zvestob ima svoje mesto tudi zvestoba Bogu. V tem smislu je pomembna nedvoumna duhovna drža, ki trezno presoja moderni krik po Bogu, po duhovnem: po eni strani spoštuje vrednote pluralizma, po drugi strani pa svoje vere ne podreja vsem mogočim nagibom trenutka.

• **Vzgoja za odgovorno izbiro**

Sredi menjav časov so mladi nenehno izzvani, da izbirajo, da se odločajo, da - če rečemo z govoricu cerkvenih očetov - razločujejo. Mnogi starši se bojijo, da bodo mladi izbirali napačno. Mlade vzgajamo za to notranjo svobodo, ki jim bo omogočala izbirati, tako da jih že zgodaj naredimo odgovorne za drobne stvari v njihovem življenju, da smo z njimi dosledni, da jim zaupamo, da ob njihovi morebitni najmanjši napaki ne izgubimo zaupanja vanje. Vzgoja za izbiro predpostavlja veliko

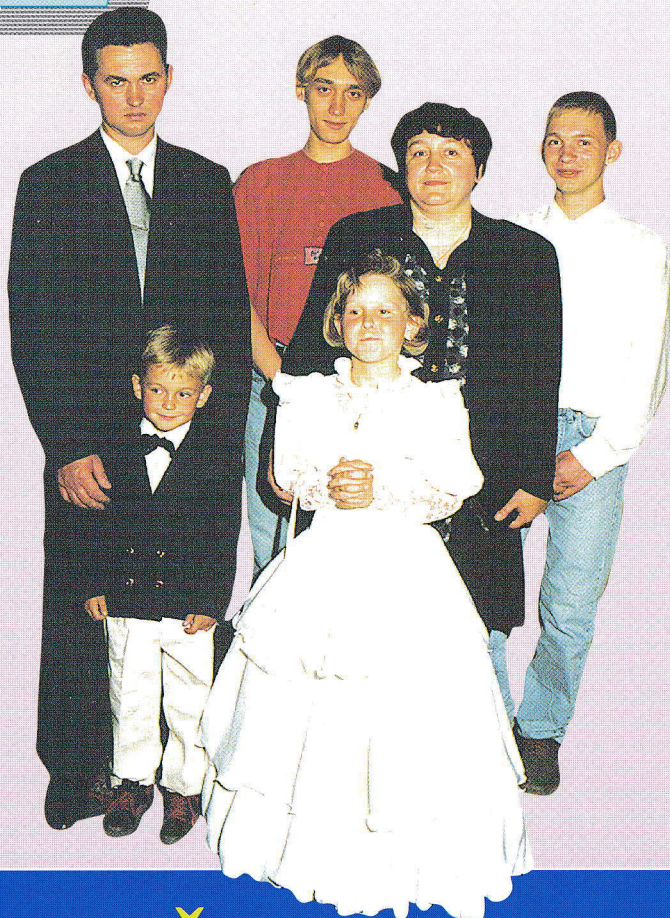
družinskega pogovora, predpostavlja naslednje:

• **Vzgoja za lepoto**

Hiter ritem življenja pogosto stori, da se to dotika mladih samo površno, na zunaj. Toda resnično bogastvo, resnična lepota prevzame človeka šele, ko je sposoben pogledati prek koprene banalnosti, naglice, neposrednosti. Mlade je potrebno učiti brati življenje v globino; pomagati jim razumeti tiste pomene, ki so skriti med vrsticami življenja. Te so najpomembnejše in najbolj resnične! Odkrivati lepoto - v sebi, v drugih, v naravi - odkrivati, da je Bog lep - to človeka odrešuje. Blato vsakdanjosti in drobnih življenjskih neuspehov lahko mladim umaže srce, če ni preseženo v stremljenju nad tistim, kar to vsakdanjost presega. Pomagajmo zato mladim ohranjati trenutke tišine, molitev, spodbujajmo jih k občudovanju, kontemplaciji. Samo pogled iz čiste duše, iz opranega srca, samo ta seže v prihodnost. To je pogled otroka, ki ga je Jezus blagrovail; pogled tiste očiščene lepote, ki nosi v sebi odrešenje.

Naj bo torej srečno in blagoslovljeno leto in čas, ki ga začinjamo. Ne bojmo se, zaupajmo! Časi niso težki - takšni so, kot so bili vedno! Potrebujemo pa prečiščene ljudi. Konec koncev: tudi v preteklosti so jih potrebovali...

Martin Lisec

20

NAPIŠI MIHCU, NAJ PRIDE DOL

Ob očetu Janezu in mami Ivici je bilo pet otrok. Uroš, Primož, Miha, Janja in Gašper. Danes so samo štirje. Srednjega, Mihca, ni več. Kmalu bo pet let, kar ga je na poti v šolo povozil vlak. Ostajajo le spomini, slike in misli nanj. Ob obletnicah njegovega rojstva in smrti se spet prikrade bolečina. Tudi vesela srečanja imajo okus grenkobe, ker ga ni več. In vendar, življenje je močnejše od smrti. O sebi in svoji preizkušani družini pripoveduje mama Ivica.

- *Ko gledate nazaj, vas je Gospod kaj pripravljaj na to preizkušnjo?*

Skupno družinsko življenje se je po preselitvi z Viča v nastajajočo hišico na Lavrici začelo v treh skromnih prostorih: kuhinja, sanitarije in soba. Mož Janez je bil tedaj voznik osebnega avta v podjetju. Veliko je potoval v tujino. Tako smo bili z otroki veliko sami, tudi po več dni. Ko je bil na poti tretji otrok – Miha, je moji sodelavki in prijateljici zbolela sedemletna hči za rakom. Ta novica me je zelo pretresla, poskušala sem ji pomagati. Rodil se je Miha, pri treh mesecih se je pri njem pojavila bolezen – astma. In ko je Miha dopolnil šest mesecev, je sodelavki umrla hči. Takrat sva se z možem prvič srečala s trpljenjem, ki pride ob izgubi otroka. Kako družino trpljenje poveže, spet drugje deluje razdiralno. Pred mojimi očmi je potekala razdiralna oblika trpljenja in žalosti.

- *Miha je bil vaš tretji otrok, potem sta prišla še dva ...*

Miha je bil zelo priden fant. Vedno vesel. Deset mesecev po smrti mojega očeta (ki me je še pred smrtjo vpraševal, ali bomo naročili še kakega dojenčka), se nam je rodila deklita, fantje so hoteli, da bo Janja. Otroci so dojenčka zelo težko pričakovali. Miha je dostikrat držal ročice na mojem trebuhu in nestrpnostno čakal premik dojenčka.

Čez nekaj mesecev sem zopet zanosila. Zdravniki so mi priporočili, naj tega otroka splavim, saj ogroža moje življenje. To je bila ena najtežjih odločitev mojega življenja. Ko sem se vračala od zdravnika domov, sem se ustavila pri Mariji Pomočnici na Rakovniku. Molila sem in jo prosila, naj bodo moje misli enake Božji volji in naj mi stoji ob strani. Otroka nisem splavila, vsa družina pa me je podpirala. Pri petih mesecih no-

sečnosti so nastopile težave. Skraj bi prišlo do spontanega splava. Spominjam se samo molitve k Mariji, naj mi pomaga obdržati otroka. Z Božjo pomočjo sem otroka donosila in rodil se nam je lep in zdrav deček - Gašper.

● *Najlepši dan vašega življenja, kmalu potem pa ...*

Starejša sinova sta bila v srednji šoli, Miha je hodil v peti razred, mlajša dva sta bila v vrtcu. Bila je sobota 25. marec 1995. Bil je materinski dan. Otroci so mi kupili darilo. To je bil najlepši dan mojega življenja. V nedeljo je bila prireditev za matere v cerkvi. Miha je na-

traj prebudila in se odpravila v službo me je pred vrati presenetila zasnežena narava. Miha me je vprašal, ali lahko gre z menoj. Ob prihodu na avtobusno postajo je ugotovil, da nima s seboj šolske torbe. Peš se je hotel vrniti po torbo. Nisem mu dovolila. Z avtom sva se vrnila ponjo. Pred šolo je na avtobusni postaji izstopil ...

Bila sem v službi, ko je zazvonil telefon. Dvignila sem slušalko in zaslišala mamo, kako hlipa. Povedati je uspela le to, da je Miha imel nesrečo. V slušalki se je zaslišal moški glas in dejal: »Otroka vam je do smrti povozil vlak.« Prvo, na kar sem pomislila, je bilo: »Saj so se zmotili!« Zatem je sle-

● *Mihčeva smrt vas je globoko prizadela ...*

Vprašujem se, zakaj. Kje smo grešili, da smo morali plačati tako visok davek. Kriviš sebe. Najdeš vse napake, ki si jih naredil v življenju. Je to usoda? Je bila Božja volja, kazen? Zakaj? Zakaj?... Ne najdeš odgovora. Potem pravi mama, da je bil zjutraj zaspan in da bi bilo bolje, če bi ostal doma. Zopet: Če bi ... Nič ne pomaga, otroka ni več. Proti jutru mi v mislih pozvanja pesem: O sveti križ, trpljenja luč, o sveti križ, trpljenja ključ.

Mama in mož sta bila šokirana kot jaz. Primož je jokal na ves glas. Urošu je z obraza sijal bes in nemoč. Ni jokal, le s pestmi je butal ob zid. Naredil je oklep okoli sebe. Janja in Gašper, ki sta prišla iz vrtca, sta nas gledala z velikimi prestrašenimi očmi. Janja je pozneje hodila od moža do mene, da bi jo stisnila k sebi. Rada bi naju potolažila.

Mihca smo pokopali na rudniškem pokopališču, pri naši župnijski cerkvi, v kateri je Miha prejel sveti krst, obhajilo in kjer je redno ministriral. Ko sva z možem šla do župnika Mirka Žerjava, nama ni izrekel sožalja, temveč nama je čestital, ker sva vzgojila tako dobrega fanta, da je šel Mihec zagotovo v nebesa, da tam ni trpljenja, da je to čas veselja in ne žalosti in da imamo se-

stopal in ministriral. V noči z nedelje na ponedeljek sem imela hude sanje, ponovile so se tudi naslednjo noč. Sanj si nisem znala razlagati, kajti to se mi je dogajalo prvič. V noči med sedemindvajsetim in osemindvajsetim marcem je zapadel južni sneg. Ko sem se zju-

dil šok. Sodelavke so me iz službe odpeljale domov. Ves čas med potjo sem imela pred očmi trpljenje, ki ga je doživljala sodelavka. Prešinilo me je, da sedaj ne smem misliti nase, temveč na moža in otroke. Boga sem prosila za moč in pomoč, da bi to zmogla.

daj priprošnjaka pri Bogu. Pri pogrebni maši začutim v sebi nekakšen mir in tolažbo, ki je do sedaj nisem dobila nikjer.

● *Življenje pa teče dalje*

Prišli so velikonočni prazniki. Žalostni prazniki. Zakaj se take stvari dogajajo ravno ob praznikih? Morda zato, da imajo prazniki še mnoga leta potem grenak priokus. Ali pa so v poduk, saj nas velika noč uči, da smrti ni in je samo vstajenje. Smo žalostni zaman?

Primož se je posvetil delu in se tako zamotil, da mu je bilo lažje, Uroš pa se je zaprl vase in ni hotel govoriti o tem. Mož redno obiskuje grob. Meni ne pomeni veliko. Jaz imam Mihca ob sebi in v srcu. Odločim se, da moramo čimprej živeti dalje normalno življenje. Iz otopelosti nas potegnejo otroci. Še posebno najmlajša. Njima se moraš nasmiejati in zanje biti vesel. Čeprav je to strašansko težko. Nista kriva za bratovo smrt. Pravico imata do enakega otroštva kot drugi otroci.

● *Čas največje krize*

Minilo je pol leta. Tolažbe ne najdem niti v cerkvi. Marijo prosim za pomoč. Odgovor pride v sanjah. Bile so tako žive in resnične, da se jih podrobno spominjam. Prvič in zadnjič do sedaj sem sanjala o Mihcu. Z možem sva bila nekje, ne spominjam se kraja. Ko sem stopila v hišo, se je pred menoj pojavil Mihec. Vprašala sem ga, zakaj ne pride domov. »Ti ne veš, koliko dela imam!«, mi je odgovoril. »Kaj pa delaš?« sem ga povprašala. Odgovora nisem dobila. Pono-

vila sem vprašanje, a tudi tokrat zaman. Povej mi, kje delaš. Odgovoril je, da v zavodu sv. Janeza. Obrnil se je in v dlani držal celo prgišče svetinjc in molekov. Vprašala sem: »Kje si to dobil, kje si to vzela?« Skomignil je z rameni, se nasmehnil in odgovoril: »Dobil sem.« »Kaj bom z vsem tem? Tega je veliko.« Odgovoril je: »Če imaš preveč, pa razdeli.« Vprašala sem ga, kdaj pride domov. »Ne pridem, tukaj sem tako srečen.« Celó v sanjah sem pomislila, če je tako srečen in ima toliko dela, pa naj ostane tam, kjer je. Zvečer je bilo schönstattsko srečanje družin. Prišel je pater Gril in mi v roke nasul prgišče svetinjc. S sanjami je prišla tudi tolažba.

● *Najmlajši Gašper je bratovo smrt doživil drugače ...*

Bilo je dan po nesreči. Zunanja sta bila Primož in Gašper. Gašper je poskušal nekaj z ba-

lonom. To je pritegnilo mojo pozornost in sem šla ven. Poslušam. »Gašper, kaj želiš z balonom?« Odgovoril je: »Noče se dvigniti v zrak.« »Zakaj hočeš, da gre balon v zrak?« ga povpraša Primož. Gašper odvrne: »Tebe sem hotel prositi, da napišeš Mihcu, naj pride dol, saj vidiš, da tukaj vsi jokajo za njim.« Presunjena poslušam te besede. Vidim, da tudi petletni otrok skuša pomagati. Za Gašperja Mihec ni umrl. Zanj je Mihec tam, kjer smo ga učili. Pri Bogu v nebesih.

Gašper nam je govoril, da je Mihec zgoraj, da ga vidi, da mu je lepo, da nas ima rad, da nas vse vidi, samo povedati ne more. Teh njegovih trditev ni nihče spodbijal. Pustili smo mu njegov svet. To je minilo, ko je dopolnil sedmo leto.

Ko je imel šest let, nas je prvič obiskal papež. Starejša fanta sta imela rezervacijo za Postojno, midva z možem za Stožice. Gašper in Janja sta protestirala: »Vi boste videli papeža, midva pa ne!« Odločili smo se, da ga gremo pozdravit pred stolnico. Gašper nas je vodil. Videli smo papeža. Gašper pa še vedno ni hotel oditi domov. Ko so bile večernice končane, je šel papež med ljudi. Gašper in Janja sta bila deležna papeževega poljuba. Srečni in veseli smo se vračali domov. Gašperju sem rekla, kako bosta mami veselili, ko bosta izvedeli za to. Odgovoril mi je: »Jaz sem vedel da bom dobil poljub!« »Kako si vedel?« sem ga vprašala. »Miha mi je povedal in tudi, kje moram stati, da ga bom dobil.« Sedaj razumem pomen Žerjavovih besed ob izgubi sina. Je to naš angel varuh in priprošnjak pri Bogu.

Ivica Okorn z družino

Salezijanski zavod Rakovnik

POSEBNA IZJAVA ZA JAVNOST

Salezijanski zavod Rakovnik je v denacionalizacijskem postopku postal lastnik (ni pa še v posesti!) večjega dela odvzetih nepremičnin in stavb, ki so bile zgrajene in so prvotno služile v vzgojno-izobraževalne namene. Tako naj bi bilo tudi v prihodnje. Vidno mesto med njimi ima nekdanje šolsko poslopje, ki je zaradi arhitekturne zanimivosti pod nadzorom Regionalnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine, v katerem pa še vedno obratuje kot protizakoniti podnajemnik družba **Angorad o.o.** Ta je nastala po več akrobatskih spremembah imena in lastništva iz nekdanje Tekstil-Angore d. d. (še prej d. o. o.). Podnajemniki so kršili tudi prepoved, da bi se glede najetih prostorov sklepale podnajemne pogodbe.

Okrožno sodišče v Ljubljani je naložilo družbama Tekstil-Angora d. d. (ki je ostala le kot lupina v mirovanju) in Angora d. o. o., da sta se dolžni izseliti iz vseh poslovnih prostorov. Izpraznjeno stavbo bi morali izročiti v posest **Salezijanskemu zavodu Rakovnik** do 15. dec. 1998, vendar seto ni zgodilo. Poleg tega je Salezijanski zavod od 22. avg. 1995 do danes, torej v več kot štirih letih prejel le za dobrih šest mesecev simbolične najemnine in mu je tako povzročena ogromna denarna škoda. K temu omenimo še propadanje stavbe v teh letih, ko podnajemniki zanj niso skrbeli, lastnik pa praktično nima dostopa pa tudi ne denarnih sredstev za vzdrževanje. Po oceni sodnega izvedenca je dodatne škode na objektu več kot 32.000.000,00 SIT.

Tekstil-Angora d. d. je Salezijanski zavod Rakovnik zaprosila

za podaljšanje roka za izpraznitev (do konca februarja, nato do konca maja 1999) in obljubila preselitev oseb in poslovanja v nove prostore na Vrhniko. Salezijanski zavod je prošnjama ugodil, vendar do izpraznitve ni prišlo. Nato je sodišče določilo, naj se 5. jul. 1999 opravi deložacija. Zaradi ponovnih prošenj Tekstil-Angore d. d. in Angore d. o. o., češ da po-

slovni prostori na Vrhniku še niso dokončani, da pa bodo vsak čas, je Salezijanski zavod Rakovnik predlagal preklic deložacije, sodišče pa je določilo nov datum za dan 15. sept. 1999. Po ponovni privolitvi Salezijanskega zavoda je sodišče določilo zadnji datum za deložacijo 28. okt. 1999. Pred dejanskim začetkom le-te je ob navzočnosti zastopnika sodišča podjetje znova zaprosilo za odložitev tega postopka. Dlje od vseh pravnih osnov in še razumnih dogovorov je Salezijanski zavod Rakovnik tudi tokrat sprejel preložitev izpraznitve prostorov, ki naj bi ga podjetje izvedlo do 15. jan. 2000.

Ministrstvu za pravosodje postavljamo vprašanje, kako priti do posesti lastnega premoženja brez dodatnega finančnega in moralnega obremenjevanja lastnika? Službam, ki so pristojne za nadzor nad korektnim pravnim in finančnim poslovanjem podjetij, postavljamo vprašanje, kam so šla sredstva, ki so jih delavci Angore vlagali v razvoj podjetja, a

da si v več desetletjih s proizvodnjo niso zgradili lastne poslovne stavbe? Vprašujemo se tudi, ali so sedanji delavci Angore d. o. o. sploh seznanjeni z vsemi temi problemi, ki se lomijo tudi na njihovih ramah?

Izražamo svojo solidarnost z delavci Angore d. o. o., saj smo kljub povečevanju materialne škode zaradi njih večkrat privolili v preložitve izselitve. Zavračamo pa vsako odgovornost v odnosu do delavcev Angore, če bo prišlo do prisilne izselitve, ne da bi bilo poprej zakonito poskrbljeno zanje.

Tone Lipar

ravnatelj Salezijanskega zavoda Rakovnik

DOBER BOJ SEM IZBOJEVAL

2 Tim 4,7

24

Iz Južne Amerike se je oglasil misijonar Ernest Saksida, ki slavi 80 let življenja in je že 65 let v misijonih.

Pozdravlja vse bralce Vestnika, obenem pa vsem nam izreka sožalje ob smrti našega staroste in velikega misijonarja Andreja Majcna.

Obenem sporoča, da bo v kratkem obiskal svojo rodno domovino.

HOČEM POSTATI DUHOVNIK

Ko sem avgusta l. 1935 zapustil varni in topli objem moje matere in očeta, ki ju potem nikdar več nisem videl, sem komaj 15 let star začel edino mogočo pot, ki se je od-

pirala pred mano, in sledil cilju, ki ga je začrtal naš župnik, ko sem imel komaj devet let, namreč, da postanem duhovnik. Nisem bil zaskrbljen, ali naj postanem škofijski duhovnik, frančiškan ali salezijanec; v vsakem primeru sem hotel postati duhovnik.

Meni odraščajočemu se je pot kazala polna cvetja in sanj. Spustil sem se po njej. Nikdar nisem niti pomislil, da se pod cvetjem in vrtnicami skriva tudi trnje. Jaz pa se kljub vsemu nisem odločil drugače, ampak sledil klicu in še naprej sledil, tako da sem danes z osemdesetimi leti prišel na vrh gore, ne da bi kadarkoli pomislil, da se ustavim, malo odpočijem, sploh pa ne, da bi se vrnil. Prejel sem razna vabila in klice, skušil sem vso moč mladosti, tudi raznih športov in glasbe. Na tej poti sem spoznal glasove in klice sveta in njihovo privlačnost. Kot salezijanec sem naredil pogumne in dobro uspele poizkuse pri vzgojnih dejavnostih, ki so me navdušili in me nagrajevali v mojem poklicu, delovanju in apostolskem delu, ko sem delal v raznih hišah in raznih dobrih delih salezijancev. Pri verouku sem imel prve stike z revnimi in zapuščenimi otroki. Nisem jih razumel, niti imel stvarne slike o njihovem življenju, dokler jih nisem začel obiskovati v njihovih bivališčih in imel neposredne stike z njihovimi družinami. Tako sem zaznal in doumel to golo

in surovo resnico, ki je revščina »tretjega« sveta. Ko sem uvidel, da me potrebujejo in da sem njihov edini up, da mi sledijo z ljubeznijo in hvaležnostjo, sem ostal pred odločitvijo: naj se oddaljim od njih ali naj ostanem. Odločil sem se, da ostanem.

ODLOČIL SEM SE, DA OSTANEM.

Tako sem, od mojih že dopoljenih 80 let, kar 38 let svojega življenja posvetil v dobro teh revežev. Spremenil sem barakarsko naselje, ki je bilo materialno in duhovno v popolni revščini, v uspevajočo mestno četrt. Na tistem kraju, ki je bil zaznamovan z revščino, skrajno bedo, surovostjo in nasiljem, je zrasklo Don Boskovo mesto, kot salezijanska misijonska postaja za tisoče revnih otrok in njihovih družin.

Ko se sedaj pri 80-ih letih oziram nazaj in opazujem ta čudež, ki ga je uresničil Bog z mojo pomočjo, ko sem vse svoje življenje posvetil v blagor bližnjemu, potrebnemu pomoči, se z zadovoljstvom počutim, kakor sv. Pavel, ker sem prišel zelo blizu krone, ki mi jo je namenil Bog, »Dober boj sem izbojeval, tek dokončal, vero ohranil. Odslej je zame pripravljen venec pravičnosti, ki mi ga bo tisti dan dal Gospod!« (2 Tim 4,7-8).

ZAHVALJEN BODI, GOSPOD

Zahvaljen bodi, Gospod,

ZAČETEK 1961

SEDANJOST

da si me napravil za orodje svoje ljubezni in dobrote do teh nepreskrbljenih in bednih ljudi in da si mi dal toliko let življenja in svoje za to potrebne milosti.

Sad in zmaga sta rezultat pomoči dobrodelnih ljudi, ki so s svojo molitvijo in pa predvsem z denarnimi in materialnimi darovi omogočili, da prek 2000 učencev lahko redno obiskuje šolo, da smo uspeli odtegniti s ceste 150 mladih potepuhov in tako preprečili, da bi postali

vsemogoči hudodelci, da se 180 mladih uči raznih poklicev v naši obrtni šoli, da 700 otrok najrevnejših družin dobiva pomoč in stvarno podporo s pomočjo dobrodelnih botrov in botric, ki so jih posvojili na daleč. Dajemo prehrano in pomoč več stotinam revnih družin in naša ambulanta dnevno sprejema veliko število obolenih iz najrevnejše mestne četrti.

Prosimo Boga, naj poskrbi za nove misijonarje in naj

gane dobrotnike, da bi nam še naprej pomagali tako, da bo Don Boskovo mesto še dalje obstajalo in s svojo pomočjo in dobrodelnimi deli pomagalo vsem, ki najbolj trpijo in so pomoči potrebni – tistim, ki predstavljajo Jezusove rane na križu.

Ernest Saksida

Cidade D. Bosco, R.D.

Aquino Correa 2462

C.P. 154, Corumba

(Mato Grosso) Brazilija

25

TONDO, NAŠ DRAGULJ

Misijonski utrinki misijonarja Jožka Kramarja

Pisalo se je leto 1978. Določeni sem bil za novo postojanko v prestolnici Manili (Filipini). Moje delovno mesto je bilo blizu mestnega smetišča Tonda, kamor so mestni tovornjaki odlagali vse odpadke mesta. Torej mestno smetišče, ki pa je bilo obenem dom za 500.000 ljudi, ki so prišli s podeželja v mesto iskati boljšega kruha, pa so našli le kruto brezdomje. Prvo nedeljsko popoldne sem »zašel« med te prebivalce smetišča. Groza! Prav v bližini našega mladinskega doma srečam mlado mamico z dvema hčerkama, ki so si iskale večerjo med odpadki, ki jih je pravkar raztovoril mestni tovornjak. Ustavim se in vidim, kako vse tri skrbno izbirajo iz smeti in spravljajo

jo v plastične vrečke vse, kar bi jim moglo služiti za pomiritev njihovega glada. Približam se mladi mamici in jo vprašam, kje stanujejo? Brez besede se vzravna in mi da znamenje, naj ji sledim. Le kakih deset metrov naprej se ustavi ob kupu zarjavele plo-

čevine in dvigne gornji kos. Srh me je preletel, ko sem pod njo videl še dve mlajši punčki, ki sta mirno ležali med pločevino. Ženo ponovno vprašam, kje stanuje? Ona pa mi komaj slišno odgovori: »To je vse, drugega nimamo!« (se nadaljuje)

... GLEJ, ODSLEJ ME BODO BLAGROVALI VSI RODOVI

VES DAN PRI TEBI

Nebeška Mati, ko sem pri tebi,
vsa lepša, srečnejša so pota moja,
povsod me spremlja ljubezen tvoja.
Ti zlato sonce mojih dni,
Ti zvezda mojih si noči.

26

Ob jutranjem svitu ti moja si misel,
prva beseda pozdrav mi je zate
in prvo ljubezen pred tvoj oltar
pošilja srce.
V molitvi jutranji gledam nate,
kot dete v mater zaupam vate.
Na delo hitim, ti gledaš za mano,
jaz v duši svoji te nosim s sabo ...
Čim več je žrtev, tem več ljubezni,
tem bliže, Marija, otrok je tvoj.

V trpljenju tolaži me tvoja slika,
pod križem stojiš, na križu tvoj Sin,
ti morje globoko si bolečin,
trpeti s teboj je moja odlika.
Skrbi ti zaupam, potožim bolesi,
pokažem ti trnje, ki raste ob cesti.

Vsi sončni trenutki, vsi upi zlati
na tvojem srcu, najboljša Mati,
v lepoti nadzemski vzplamti.
Ves dan sem pri tebi od zore do mraka
in tvoj blagoslov je nad mano ves dan,
na delo se spušča, na delu počiva,
kot rosa na cvetju dehtečih poljan.
V molitvi večerni vsa moja si, Mati,
ob tvoji roki ne straši me noč,
ti, čista Devica, si moja pomoč.

Moj zadnji spomin je nate
in zadnja misel pozdrav je zate.

Naj iščejo drugi bogastva in sreče,
vse moje bogastvo, Marija, si ti,
ker nosim v srcu podobo tvojo,
ob tebi samo mi sreča žari.
Do smrti, do groba ponos bo moj,
da zvest otrok sem tvoj.

s. Cilka Zadavec HMP

MARIJA, MATI MOJA,

*Ne dovoli, da se pogubim,
Ko po prašni cesti hodim
In večkrat brez cilja blodim.
Prosi svojega Sina zame
In brani me pri njem,
Ko polna grehov v njega zrem.
Varno se počutim ob tebi,
Ker vem, da me varuješ vsega hudega,
Ker vem, da ne boš pustila,
Da se pogubim,
da zapadem v skušnjava.
Mati moja, hvala ti za vse!*

Metka

NEDOKONČANA CERKEV POD STREHO

2. junija 1904 je bil torej blagoslovljen temeljni kamen nove cerkve na Rakovniku. Klub številnim zastojem je delo napredovalo. Marsikdaj je ponagajalo zemljišče, kjer je nastajala cerkev. Tudi nezanesljivost graditeljev in njihovo nenehno menjavanje je povzročalo zastoje. Leta 1906 so bila dela ustavljena, ker je v zavodu izbruhnil tifus in je bilo potrebno najprej urediti druge nujne stvari. Zidovi so rasli počasi. Veliko hitreje pa so se dvigali stroški. Ko je bila cerkev toliko zgrajena, da jo je bilo mogoče uporabljati, so predstojniki sklenili, da začasno ustavijo gradnjo. Breme je postalo pretežno. Hkrati so namreč gradili zavod in cerkev. Zato so hoteli dokončati najprej tisti del, kjer so živeli gojenci, potem pa naj bi dokončali tudi cerkev.

20. decembra 1908 je generalni vikar ljubljanske škofije Janez Flis blagoslovil začasno pokrito cerkev. Nič ni bilo še dokončano. Marija pa je le dobila svoj prostor na desni strani pred oltarjem. Visoki zidovi so razodevali, da bo cerkev lepa in veličastna. Slovesnost blagoslovitve je ponovno pokazala, da na Rakovniku raste romarska cerkev. Noč pred praznikom je bila cerkev odprta. Vrstili so se govori, petje in molitev. Odslej se je za Marijine praznike zbiralo na Rakovniku vedno več Marijinih častilcev. Ko pa bi lahko gradnjo končno ponovno nadaljevali, je izbruhnila prva svetovna vojna. Dela je bilo potrebno odložiti za nedoločen čas.

ŽIVLJENJE V ZAVODU NA RAKOVNIKU

Vzporedno z gradnjo svetišča pa je teklo življenje v zavodu. Prvi ravnatelj Visintainer je dal leta 1902 porušiti dva hleva, ki sta stala ob gradu, in na tistem mestu zgradil enonadstropno stavbo, ki jo je 2. decembra 1902 blagoslovil škof Jeglič. V šolskem letu 1902/03 se je številčno povečala redovna skupnost salezijancev, gojencev pa je bilo že 45. Salezijansko vzgojno delo na Rakovniku je imelo vedno večji odmev. To dokazuje tudi svečana božičnica 1. januarja 1903, ki so jo pripravili pod pokroviteljstvom baronice Hein.

Začetki salezijanskega dela na Rakovniku so močno povezani s prizadevanjem, da bi bila šola, ki so jo salezijanci začeli in imeli takoj veliko število gojencev, tudi javno priznana. Kljub številnim prošnjam pristojnim oblastem so gojenci ob koncu leta delali izpite na državnih šolah. Da je končno prišlo do javno priznane šole, so morali salezijanci prehoditi pravi križev pot. In ko so sredi leta 1903 dobili dovoljenje za privatno ljudsko šolo, pa so oblasti postavile prav čudne pogoje za sprejem v to šolo (eden takih pogojev: potrdilo, da je fant res npravno pokvarjen!). Tako se je začel širiti glas, da je na Rakovniku predvsem »poboljševalnica«. V reševanje tega zapleta se je spet vključilo tudi »Društvo za izgradnjo zavetišča ...«, ki je spremenilo svoja pravila tako, da se na Rakovnik v zavod sprejemajo tri skupine fantov (zunanji, kandidati za salezijance in poslani, da bi se poboljšali).

Prim. Svetišče Marije Pomočnice na Rakovniku, Ljubljana 1984 in Zgodovina salezijanskega Rakovnika (Fr. Mišelčič) Ljubljana 1951.

ŽELITE PODPRETI SALEZIJANSKO POSŁANSTVO IN USTANOVE?

Nekateri nas v svoji velikodušnosti in skrbi vprašujete, kako bi mogli podpreti Don Boskovo poslanstvo in njegove ustanove danes pri nas. Hvaležno vas obveščamo o nekaterih možnih oblikah:

- nakažete denarna sredstva na naš **žiro račun**:
51800-620-336
05 1200119-15059

o nakazilu in namenu nas obvestite na naslov:

*Salezijanski inšpektorat
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 Ljubljana*

- odstopite svoj certifikat ali delnice
- zapustite s pravnoveljavno oporoko svoje nepremičnine in premičnine (oporoka - napisana lastnoročno ali overjena pri notarju)

Svoje darove lahko namenite:

- za pomoč dijakom na naših šolah
 - za novince in bogoslovce
 - za misijone (Kerečev sklad)
 - za maše (navadne in gregorijanske)
 - za Salezijanski vestnik
 - za izvedbe posameznih projektov
 - za vzdrževanje salezijanskih ustanov
 - in za novogradnje
- O vsem se lahko dogovorite s *Slavkom Pajkom*, inšpektorialnim ekonomom, tel. 061/127-41-50.

Hvaležni smo vam za vsak dar, vsak dan molimo za dobrotnike in vsaj enkrat mesečno obhajamo evharistično daritev po namenih dobrotnikov.

Don Boskovi salezijanci

Literarni in likovni natečaj

SRCE NOČE BITI POTEPUH

Skala ob Mednarodnem seminarju *Mladi - ulica - prihodnost: »Dom med resničnostjo in prisposodobom«* razpisuje nagradni natečaj z naslovom **SRCE NOČE BITI POTEPUH**.

28

RODIM SE v družini, ŽIVIM v družini, VZGAJA me družina ... Potem malo odrastem in si ŽELIM drugo družino, IŠČEM družino – morda novo in boljšo? Vendar še vedno rastem in nenazadnje ZAHREPENIM po SVOJI družini. Moje srce zahteva družino ... Ker se noče potepati po tem velikem svetu.

Vabimo vas vse, ki radi pišete in rišete, da nam na svoj način izrazite, kakšno družino ste imeli, kakšno imate, kakšno družino želite imeti ali kakšna naj bi sploh bila družina.

Kaj je pravzaprav družina?

RAZPISNI POGOJI ZA LITERARNI NATEČAJ

Besedilo pošljite na formatu A4 v štirih izvodih in obvezno tudi na priloženi disketi najkasneje do 8. februarja 2000 na naslov: :

SKALA,

»Za literarni natečaj«
naslov ob koncu

Besedilo mora imeti geslo in avtorjevo letnico rojstva. Točne podatke in svoj naslov priložite v zaprti ovojnici, ki mora biti označena z enakim

geslom kot rokopis. Prozna besedila naj ne presegajo pet tipkanih strani. Datoteka na disketi naj ima enako ime kot geslo.

Besedila bodo pregledana v dveh starostnih skupinah:

1. od 14 do 20 let (oz. srednješolci),
2. od 20 do 30 let.

Nagrajena bodo besedila, ki bodo literarno in sporočilno najbogatejša. O tem bo presodila komisija, ki jo sestavljajo: prof. Berta Golob, Betka Vrbovšek in Andraž Arko.

Vsi avtorji se odpovejo honorarju, besedila ostanejo v lasti razpisnika, ki si pridržuje pravico objave. Pri objavi v zborniku prejme avtor tri (3) avtorske izvode.

Ob zaključku Mednarodnega seminarja bo 5. aprila 2000 ob 19.00 na Teološki fakulteti v Ljubljani, Poljanska 4, kulturni večer, na katerem bodo razglašeni sklepi komisije in podeljene nagrade. Predstavljen pa bo tudi zbornik najboljših prispevkov. Vsi sodelujoči ste že sedaj vabljeni na to prireditvev.

RAZPISNI POGOJI ZA LIKOVNI NATEČAJ

Izdelki naj bodo na formatu največ A2 skupaj s paspartujem (ozadjem) v eni od naslednjih tehnik: grafika, oglje/svinčnik, akril/tempera.

Pošljite jih najkasneje do 8. februarja 2000 na naslov:

SKALA,

»Za likovni natečaj«,
naslov ob koncu

Vsak izdelek mora imeti geslo in avtorjevo letnico rojstva. Točne podatke in svoj naslov priložite v zaprti ovojnici, ki mora biti označena z enakim geslom kot izdelek.

Izdelki bodo pregledani v dveh starostnih skupinah:

1. od 14 do 20 let (oz. srednješolci),
2. od 20 do 30 let.

Komisija, ki jo sestavljajo prof. Ivo Mršnik, Janja Belak in ..., bo ocenjevala sporočilnost glede na dano temo, uporabo tehnike in umetniški vtis.

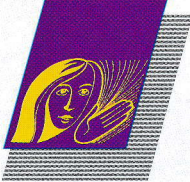
Vsi avtorji se odpovejo honorarju, izdelki ostanejo v lasti razpisnika, ki si pridržuje pravico razstavljanja in objave. Pri objavi v zborniku prejme avtor tri (3) avtorske izvode.

Razstavo izbranih izdelkov bomo odprli ob začetku Mednarodnega seminarja 5. aprila 2000 ob 19.00 v galeriji Družine, Poljanska c. 2. Takrat bodo razglašeni sklepi komisije in podeljene nagrade. Vsi sodelujoči ste vabljeni na to prireditvev.

DODATNE INFORMACIJE

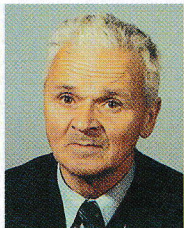
SKALA

Rakovniška 6, p. p. 2404
1001 Ljubljana
tel.: 061/127 - 14 - 19
faks: 061/127 - 30 - 40
e-mail: skala@salve.si
http://www.salve.si/skala

IVAN POMPE

Salezijanec pomočnik
* 18.7.1928 + 25.11.1999

Rajni sobrat Ivan je bil dolgo tesno povezan s Trstenikom. Večji del svojega življenja (31 let) je posvetil trsteniški župniji in njenim faranom.

Rojen je bil 18. julija 1928 v vasi Podvrh, župnija Sevnica. Prva leta je bil zelo slaboten. Sam je pripovedoval, da do svojega 7. leta še ni govoril. Dobri kmečki starši Andrej in mama Marija, rojena Kozmos, so ga izročali Bogu in Mariji. Še posebej je bil pri srcu teti Franciški Kozmos, ki je bila redovnica družbe hčera Marije Pomočnice. S svojo dobroto in molitvami je bila njegova duhovna mati. Zlasti zato, ker je kot majhen deček zgubil svojo mamo. Tudi druga mama - mačeha - je lepo skrbelo za Ivana, njegovi dve sestri in dva brata.

Čeprav zaradi bolezni in pozneje zaradi vojnih razmer ni mogel dokončati šole, je v njem tlela želja, da se izobraži. Do vojaščine je pomagal očetu na kmetiji. Nekaj let je bil tudi pastirček v Zabukovju. Ves ta čas ni pozabil na molitev in na knjige.

Po vojaščini ga je povabil njegov sorodnik salezijanec Jože Klenovšek k sebi na župnijo Badlješina v Slavoniji na Hrvaškem. S tem prihodom v salezijansko župnijo se mu je začel uredničevati sen, da bi postal redovnik - salezijanec. Vsestransko je pomagal svojemu sorodniku na župniji. Prijel je za vsako delo. Čeprav je bil še vedno bolehen. Imel je težko operacijo na nogah. Po ozdravitvi je še z večjim veseljem in požrtvovalnostjo pomagal na župniji. V tej župniji je bil takrat tudi salezijanski duhovnik Franc Oražem. Ker je dober glasbenik, mu je pomagal, da se je izučil za organista. Predstojniki so ga povabili, naj vstopi v noviciat za salezijanca pomočnika. Dolgoletna želja se mu je izpolnila. Tako je leta 1957 šel na Reko v noviciat. Naslednje leto je naredil prve zaobljube. Predstojniki so takrat zapisali: »Pobožen, zanesljiv, preprost, redoljuben, pripraven za vsako poljsko delo, igra harmonij.«

Po dveh letih se je vrnil v Slavonijo. Takrat je g. Klenovšek ustanovil novo župnijo v Ivanovem selu in začel graditi novo cerkev. G. Ivan mu je bil desna roka. Večkrat je povedal, kakšne težave so spremljale zidavo. Šest let po začasnih zaobljubah se je leta 1964 na Rakovniku v Ljubljani dokončno posvetil Bogu z večnimi zaobljubami. Nekaj let zatem so ga predstojniki poslali na Trstenik. In tu je bil v dobrih 31 let. Prijel je za vsako delo. Pri Urbaneku se je izpopolnil v organistovski službi. Vsa leta je rad pomagal bolnikom. Bil je skrben vrtnar, organist, cerkovnik in še marsikaj.

Pred dvema mesecema je bil zadet od kapi. Ker ni mogel drugega v tem času, je molil. Vesel je bil v družbi sobratov. Do zadnjega se je rad udeleževal vseh pobožnih vaj, pa tudi skupnega razvedrila. Zadnje dni je onemogel. V bolnici v Ljubljani so se zelo trudili, da bi mu pomagali, za kar gre zdravstvenemu osebju vsa zahvala.

Doma je bil še tri dni med sobrati. Čutili smo, da so boljše počuti ob skrbni negi sobrata Srečka, gospodinjice Martine in drugih sobratov. Dnevi njegovega zemeljskega življenja so se bližali koncu.

Ob številnih sobratih in župljanih je bilo pogrebno slavlje v trsteniški cerkvi, počiva pa v tamkajšnjem salezijanskem grobu.

Franc Levstek SDB

IVAN IMPERL

Oče sestre HMP
* 17.12. 1929 + vv29.10.1999

Rajni Ivan je bil tiho a močno povezan s salezijansko družino. Že v zgodnji mladosti se je srečal s salezijanci, ko je na Radni obiskoval njihov oratorij; povezan je bil s

stricem Francem Imperlom, salezijanskim sobratom na Rakovniku. Tudi sicer je rad poromal k Mariji na Rakovnik in se srečeval s salezijanci v Sevnici in na Razborju. Kljub nelahko sprejeti odločitvi je bil ponosen na hčerko Marijo, ki jo je Gospod poklical k salezijankam. Njegova zadnja pot na Rakovnik je bila prav na hčerkinve večne zaobljube pred dobrim letom. S svojo molitvijo in materialnimi prispevki je rad podpiral salezijanske ustanove in z zanimanjem sledil njihovo delo. Pomenljivo je, da ga je Gospod poklical k sebi na god bl. Mihaela Rua in smo ga pokopali na don Boskov spominski dan zadnjega oktobra.

Rajni Ivan se je rodil v zaselku Črete na Ledini v župniji Sevnica. Doživljal je grozote 2. svetovne vojne, po njej se je izučil za elektrikarja in se zaposlil, vselej pa tudi po službi rad priskočil na pomoč kot elektrikar. Poročil se je leta 1957 in se preselil na ženin dom v Šentjur na Polju. Rodili sta se jima dve hčerki, varovala sta nečake ter vzela v rejništvo tudi Jožeta Ž. Leta 1977 je v železniški nesreči izgubil ženo Marijo, potem pa je kmalu ostal sam. Leta 1979 se je drugič poročil in rodila sta se mu sin in hčerka. Skupaj z ženo ju je vzgajal z ljubeznijo in v globoki veri. Moč je črpal v rednem prejetju zakramentov in v osebni molitvi. Z njegovega obraza in zadržanja sta odsevala skromnost in umirjenost. Zadnja leta ga je spremljala huda bolezen, vendar se ni nikoli pritoževal. Tako se vse do zadnjega nismo zavedali resnosti njegove bolezni. Obdan z vsemi štirimi otroki je v njihovem naročju tiho izdihnil svojo dušo. Od njega smo se poslovili 31. oktobra na pokopališču Šentjur na Polju (župnija Loka pri Zidanem Mostu). Ob sedmih duhovnikih je pogrebni obred in somaševanje vodil salezijanski inspektor Stanislav Hočevar.

K Bogu so odšli po plačilo

naročniki Salezijanskega vestnika, člani
Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Boka Franciška, Cerklje na Gor.
Erjavec Kristina, Ljubljana
Fras Ana, Slavšina
Gabor Alojz, Rogašovci
Horvat Terezija, Bratanci
Hriberšek Justina, Šoštanj
Imperl Ivan, Loka pri ZM,
oče sestre HMP
Jandl Ljudmila, Ljutomer
Koder Minka, Medovde
Kranjc Kristina, Sevnica
Miholič Katarina, Bratanci
Nagode Katarina, Rovte
Podgoršek Jožefa, Brežice
Pompe Ivan, salezijanec
Prešeren Fanika, Motnik
Špendehar Marija, Jelšane
Trobentar Jože, salezijanec
Turšič Julka, Begunje/Cerknica
Volčini Franca, Jesenice
Tomc Pavla, Jesenice
Zadravec Ivan, Hvaleticinci
Zakotnik Anton, Šentjanž

S TABO, DON BOSKO

Prisrčno se vam zahvaljujem za povabilo na slavo na Rakovniku. Bil je tako prisrčno, slovesno, pa vendar tako domače, pri naši ljubi Materi – Pomočnici kristjanov. Zapela mi je duša in srce. Prisrčna hvala za podeljeno priznanje! Nikoli nisem delala za kako priznanje. Mislim, da mi je do bri Bog v življenju dal toliko milosti in usmiljenja, da moram in smem sodelovati tudi v skupini molivcev za duhovne poklice in pri razdeljevanju Salezijanskega vestnika. Mladinski zbor je pri slovesnosti čudovito prepeval, zato je vrhovni predstojnik lahko pohvalil mlade in njihovega dirigenta. Imam veliko željo, da bi čudovito pesem o don Bosku, ki je prevzela predstojnika in nas vse, objavili v Vestniku ... Meni bi ta pesem (in mislim tudi mnogim drugim) pomenila zahvalno molitev.

Marica, Lenart

SPOMINI-ZAHVALE-POZDRAVI

Ob prebiranju Salezijanskega vestnika mi misli uha-jajo v otroška leta, ko so nam otrokom starši ob zimskih večerih prebirali vaš list o blaženem Janezu Bosku. Lepo je, ko človek na stara leta obuja spomine. Kako radi smo prebirali tudi rakovniške knjžice.

Marija, Ivančna Gorica

Leto je spet naokrog. Bogu hvala za vse darove, ki nam jih iz dneva v dan v obilju podarja. Tudi vam prisrčna hvala za vaš trud in zvesto služenje našemu Gospodu Jezusu Kristusu. Z vašim Vestnikom razveseljujete domove oz. tiste, ki ga prebiramo. Pošiljam vam mali dar in vam želim še naprej uspeha ter mir in vse dobro.

Ana, Pristava

Hvala vam za vsako pošiljko Vestnika, ki je tako čudovito bogat z vsem, kar nas duševno bogati. Ne morem se načuditi, le kje dobite toliko lepega gradiva, bogastva, ki jo prinaša zame najlepša revija Salezijanski vestnik. Le da bi ga vzel v roke vsak, še posebno mlad človek, da bi se poučil. To želim in molim, da bi vaša beseda imela povsod velik vpliv.

Ana, Dokležovje

V DOMU ZA OSTARELE

V poletnem času, času počitnic, morja in sonca, sem se odpravila v dom za ostarele z namenom, da se zbližam z ostarelimi. Domu sem se junija pridružila kot prostovoljka. Sprva sem se počutila nela-

godno, saj nisem bila še nikoli tako blizu boleznim, samoti in žalosti ostarelih ljudi. Premagala sem strah in počasi spoznavala vsakega posebej in v vsakem odkrila nekaj posebnega. Spoznala sem, da so starejši ljudje najbolj prijazni, dobrosrčni, preprosti, predvsem pa hvaležni. Oni so tisti, ki so doživeli največ in prav oni se zavedajo, kako pomembna je dobrota. Tako so me naučili potrpežljivosti, odprtosti, predvsem pa sprejemanja, ne oziraje se na vse drugo. Vsak dan, ko sem se odpravila domov, sem imela občutek, da sem naredila nekaj dobrega, nesebičnega. Zaspala sem z občutkom, da sem dala in dobila v zameno dosti več, saj je vsak pogled povedal, da so hvaležni, vsak stisk roke, vsak nasmeh in vsak hvala je povedal vse. Tista iskrica sreče v očeh je poplačala ves trud. Ti ljudje so tako hvaležni in preprosti kakor majhni otroci, ki ne potrebujejo veliko, le malo pozornosti. Starejši ti bodo hvaležni že za tvojo navzočnost. Važno je samo, da si poleg in da tam ostaneš tudi, ko je hudo.

Sara

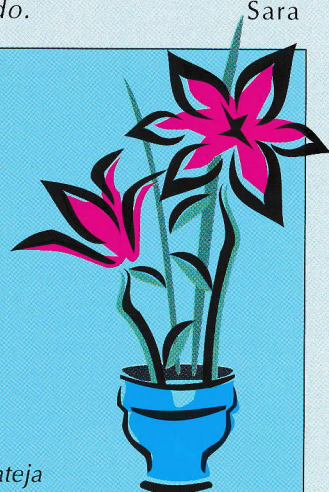
ROJSTVO

Je vsako srečanje majhno rojstvo,
Rojstvo lučke, ki tajno sveti,
Rojstvo niti, ki tajno zveže.

Vsak od nas svojo pot potuje.
Vsako pot tisoč lučk osvetljuje.
Vsako srce tisoč nitk povezuje.

Nihče ne hodi po tem svetu sam!

Mateja

obvestila

POSTNE DUHOVNE VAJE ZA MLADINO

- 1. skupina, 18.-20. februar, MIRENSKI GRAD
 - 2. skupina, 10.-12. marec, MIRENSKI GRAD
 - 3. skupina, 17.-19. marec, BLED
 - 4. skupina, 24.-26. marec, VERŽEJ (F. Maršič, tel. 069/87-871)
 - 5. skupina, 31. marec – 2. april, ŽELIMLJE
 - 6. skupina, 07.-09. april, POHORJE
- Informacije in prijave (razen za Veržej): Jože Vidic, tel. 793-633

DUHOVNE VAJE – ŽELIMLJE

- 18.-20. februar, za fante in dekleta 4.-6. razreda
 - 10.-12. marec, za fante 4.-8. razreda
 - 17.-19. marec, za fante in dekleta 7.-8. razreda
 - 24.-26. marec, za fante in dekleta 5.-7. razreda
- Informacija in prijave: Peter Polc, tel. N.C. 061/1702.100, 061/1702-115

PROGRAMI PRI SESTRAH HMP – BLED

- 21.-23. januar, dekle, postani to, kar si (OIV)
 - 28.-30. januar, priprava na birmo za dekleta
 - 04.-06. februar, vzgojno razvedrilni program za dekleta 5.-8. razreda
 - 18.-20. februar, duhovne vaje za dekleta 7.-8. razreda
 - 21.-23. februar, duhovne vaje za dekleta 5.-6. razreda
 - 25.-27. februar, duhovne vaje za dekleta 7.-8. razreda
 - 29.2.-2. marec, priprava na birmo za dekleta
 - 11. marec – gospodinjska sobota za srednješolke
- Informacija in prijave: s. Ivanka Berčan, tel. 064/741-075

DUHOVNI VIKEND ZA ŠTUDENTE IN MLADE V POKLICIH

- 25.-27. februar, KOPRIVNIK
- Informacija in prijave: Lojze Dobravec, tel. N.C. 1702-100

OTROŠKI PEVSKI ZBORI

- 6. februar, Ljubljana Rakovnik, 15.00. Ob prazniku sv. Janeza Boska
- Informacija in prijave: Peter Polc, tel. 061/1702-123

DON BOSKOV ŠPORTNI TURNIR ZA FANTE IN DEKLETA

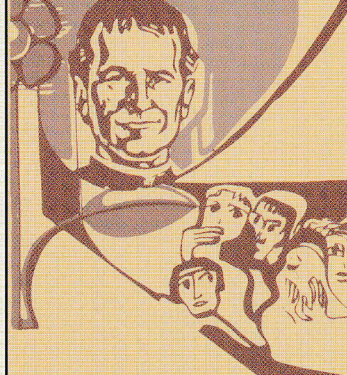
- 22. januar, Ljubljana Kodeljevo, začetek ob 9.00
- Informacija in prijave: Metod Ogorevc, tel. 061/127-1459

ZNAMKE IN ODRABLJENE TELEFONSKE KARTICE!

Dragi prijatelji misijonov!

Iskreno se vam zahvaljujem za vse znamke in telefonske kartice, ki sem jih prejel v lanskem letu za potrebe misijonov. Prav je, da priskočimo na pomoč misijonarjem, zato se moja akcija še naprej nadaljuje. Obenem želim vsem blagoslovljene božične praznike in srečen prehod v novo tisočletje.

Saksida Franc, ul. Biasoletto 125, 34142 Trst.-Trieste, ITALIJA.

PRAZNOVANJE SV. JANEZA BOSKA na Rakovniku

30. januar
Romarski shod
14.30 slovesno bogoslužje

6. februar
Otroški pevski zbori
15.00 pri bogoslužju
skupaj prepeva nad
30 otroških zborov

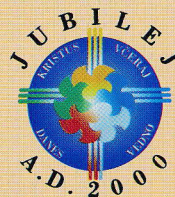
MLADINSKA MAŠA

Vsak prvi četrtek v mesecu
ob 18.30 na RAKOVNIKU

3. februar
2. marec

Salezijanska mladinska pastoralna

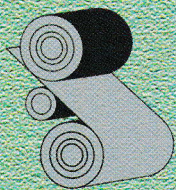

V letu 2000
vabljeni k

ADORACIJI

vsak četrtek
od 17.30 do 18.30
v svetišču
Marije Pomočnice
na Rakovniku.

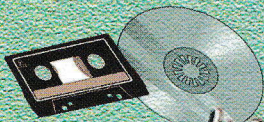
Salezijanci

grafične
storitve

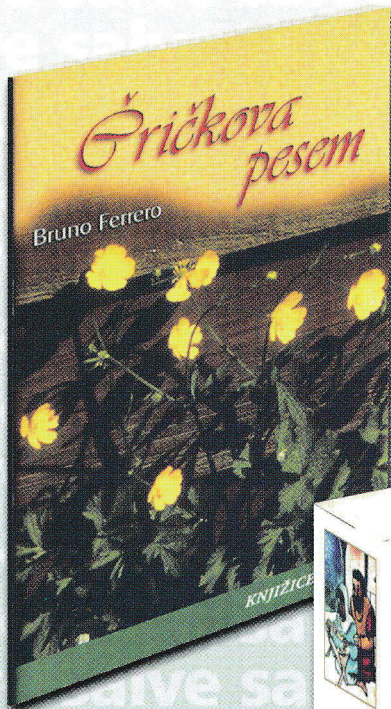
knjige

zgoščenke

spominki

ČRIČKOVA PESEM

Tretja knjižica drobnih resnic Bruna Ferrera. Kdor pozna Zgodbe iz puščave in Pomembna je vrtnica, mu bo Čričkova pesem prava poslastica za večerne urice.

Cena knjižice: 200 SIT

MARIJA IN JOŽEF

Risani sinhronizirani film, ki otrokom na preprost in razumljiv način približa začetke našega odrešenja.

Cena videokasete: 1.800 SIT

